

Briselē, 2025. gada 12. novembrī
(OR. en)

15196/25

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2025. gada 11. novembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2025) 795 final
Temats:	KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI Eiropas ikgadējais patvēruma un migrācijas ziņojums (2025. gads)

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2025) 795 final.

Pielikumā: COM(2025) 795 final

Briselē, 11.11.2025.
COM(2025) 795 final

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

**Eiropas ikgadējais patvēruma un migrācijas ziņojums
(2025. gads)**

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Eiropas ikgadējais patvēruma un migrācijas ziņojums (2025. gads)

I. Ievads

Eiropas ikgadējais patvēruma un migrācijas ziņojums (turpmāk tekstā – “ziņojums”) ir viens no galvenajiem Migrācijas un patvēruma pakta (“pakts”) nodevumiem, kas sniedz stratēģisku situācijas ainu par migrācijas jomu. Tajā analizēta situācija patvēruma, migrācijas un uzņemšanas jomā Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs iepriekšējo 12 mēnešu periodā un ietverta migrācijas tendenču prognoze nākamajam gadam¹.

Pakts ir būtisks atskaites punkts procesā, kurā tiek izstrādāta visaptveroša pieeja migrācijai, patvērumam, robežu pārvaldībai un integrācijai. Tas ir paredzēts migrācijas pārvaldībai ilgtermiņā, nodrošinot dalībvalstīm elastību, lai tās varētu efektīvi un taisnīgi risināt konkrētās problēmas, ar kurām tās saskaras. Pakta stiprā puse ir **solidaritātes un taisnīga atbildības sadalījuma principu līdzsvarošana** starp dalībvalstīm. Šajā nolūkā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 14. maija Regulu (ES) 2024/1351 par patvēruma un migrācijas pārvaldību², kas ir viens no pakta veidojošajiem leģislatīvajiem aktiem, tiek ieviests obligāts, elastīgs un uz vajadzībām balstīts solidaritātes mehānisms. Šā mehānisma darbības pamatā ir Savienības patvēruma un migrācijas situācijas novērtējums, kas izklāstīts šajā ziņojumā, kurš ir daļa no **ikgadējā migrācijas pārvaldības cikla** (“cikls”).

Komisija pirmo ciklu sāka, pieņemot šo ziņojumu, kas ietver arī jaunāko informāciju par pakta īstenošanā panākto progresu un problēmām³. Šajā ziņojumā sniegtā situācijas aina Komisijai ir jāizmanto arī tādēļ, lai pieņemtu **Komisijas īstenošanas lēmumu**⁴ (“lēmums”), saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1351 nosakot, kuras dalībvalstis skar migrācijas spiediens, kuras dalībvalstis ir pakļautas migrācijas spiediena riskam vai kuras saskaras ar ievērojamu migrācijas situāciju.

Ziņojumam un lēmumam ir pievienots **Komisijas priekšlikums Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi**⁵, lai nākamajā gadā apmierinātu to dalībvalstu solidaritātes vajadzības, kuras skar migrācijas spiediens. Vienlaikus turpinās darbs pie visu pakta komponentu īstenošanas, lai nodrošinātu efektīvu Eiropas solidaritātes un

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību, ar ko groza Regulas (ES) 2021/1147 un (ES) 2021/1060 un atceļ Regulu (ES) Nr. 604/2013, 9. pants (OV L, 2024/1351, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību.

³ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Pašreizējais stāvoklis Migrācijas un patvēruma akta īstenošanā” (COM(2025) 319 final) ([EUR-Lex - 52025DC0319 - LV - EUR-Lex](#)).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību, 11. pants.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību, 12. pants.

atbildības sistēmu attiecībā uz taisnīgu, stingru un efektīvu patvēruma un migrācijas pārvaldību.

II. Pakta īstenošana: līdzsvarota atbildība un solidaritāte

Dalībvalstis virzās uz priekšu sagatavošanās darbos, lai īstenotu pakta reformas un izpildītu jaunus pienākumus attiecībā uz solidaritāti un taisnīgu atbildības sadalījumu.

Atbildības jomā pakta galvenie jauninājumi ir vērsti uz efektīvāku, stingrāku un taisnīgāku procedūru izveidi, lai veidotu racionālākas un efektīvākas patvēruma un migrācijas sistēmas, kas rada mazāku administratīvo slogu dalībvalstīm, ātrāku izskatīšanu, pienācīgu atbalstu migrantiem un kvalitatīvus lēmumus viņu lietās. Konkrētāk, jaunais skrīnings⁶ pie ES ārējām robežām ļaus ātri identificēt un novērtēt visus trešo valstu valstspiederīgos, kas nelikumīgi ieceļo ES. Īstenojot obligātās patvēruma un atgriešanas robežprocedūras⁷, pieteikumi no to valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir maza iespēja saņemt starptautisko aizsardzību, tiks izskatīti paātrinātā veidā tieši pie ES ārējām robežām. Jaunie atbildības noteikumi⁸ nodrošinās ātrāku un efektīvāku procedūru to dalībvalstu noteikšanai, kuras ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu. Atjaunotajai *Eurodac* datubāzei⁹ un jaunajiem uzņemšanas noteikumiem¹⁰ būs labvēlīga ietekme uz neatļautas pārvietošanās pārvaldību un ierobežošanu.

Šajā sakarā dalībvalstīm, kurās neatbilstīgi migranti pirmo reizi ierodas ES, būs jāuzņemas vairāki jauni uzdevumi, it īpaši ņemot vērā to migrācijas plūsmu raksturu, kuras ierodas pie ES ārējām robežām. Konkrētāk, tām būs jāiegulda ievērojamas pūles, lai izpildītu savus pienākumus attiecībā uz visu neatbilstīgo ieceļotāju skrīningu un reģistrēšanu, nodrošinot pienācīgu kapacitāti obligātās robežprocedūras veikšanai, kā arī novērtējot starptautiskās aizsardzības pieteikumus.

Lai īpaši atbalstītu šīs dalībvalstis, ar Regulu (ES) 2024/1351 ir izveidots pastāvīgs **solidaritātes** mehānisms. Tajā ir līdzsvarotas problēmas un pienākumi, kas gulstas uz dažādām dalībvalstīm. Lai mehānisms darbotos saskaņā ar minēto regulu, Komisija katru gadu novērtē

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1356 (2024. gada 14. maijs), ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1349 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido atgriešanas robežprocedūru un groza Regulu (ES) 2021/1148, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību un ar ko groza Regulas (ES) 2021/1147 un (ES) 2021/1060 un atceļ Regulu (ES) Nr. 604/2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1358 (2024. gada 14. maijs) par biometrisku datu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 un (ES) 2024/1350 un Padomes Direktīvu 2001/55/EK un lai identificētu trešās valsts valstspiederīgos un bezvalstniekus, kuri uzturas nelikumīgi, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/818 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>.

vispārējo migrācijas situāciju ES, lai noteiktu, vai ir dalībvalstis, kuras skar migrācijas spiediens, kuras ir pakļautas migrācijas spiediena riskam vai kuras saskaras ar ievērojamu migrācijas situāciju. Šajā nolūkā Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādāja **metodiku**, lai novērtētu, vai ir dalībvalstis, kam ir jāpilda nesamērīgi pienākumi, ņemot vērā vispārējo situāciju ES. Tā balstās uz pieejamiem augstas kvalitātes datiem un informāciju, nodrošinot, ka rezultāti ir taisnīgi, objektīvi un atbilst juridiskajām prasībām. Metodika ir sīki aprakstīta īpašā Komisijas dienestu darba dokumentā¹¹.

Ņemot vērā identificētās dalībvalstis, kuras skar ar migrācijas spiediens, un ziņojuma konstatējumus, ieskaitot tā prognozi nākamajam gadam, Komisija arī ierosina solidaritātes ieguldījumu līmeni, kas būtu jānodrošina dalībvalstīm, kuras skar migrācijas spiediens. Dalībvalstis var sniegt solidaritātes ieguldījumus tālāk norādītajos veidos.

- **Pārcelšana**, kas ietver pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu no migrācijas spiediena skartajām dalībvalstīm uz ieguldījumu sniedzošajām dalībvalstīm. Dalībvalstis varētu arī izmantot atbildības izlīdzināšanu, kas ir solidaritātes veids, ar kuru saskaņā dalībvalstis, kuras skar neatļauta pārvietošanās, var piedāvāt no dalībvalstīm, kuras skar migrācijas spiediens, pārņemt atbildību par pieteikuma iesniedzējiem, kas jau atrodas to teritorijā, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi.
- **Finansiālie ieguldījumi**, ko veido summu pārskaitījumi no ieguldījumu sniedzošajām dalībvalstīm ES budžetā un kuru mērķis ir atbalstīt labuma guvējas dalībvalstis, piemēram, to migrācijas, patvēruma un uzņemšanas sistēmu pārvaldībā un, robežu pārvaldībā, vai – attiecībā uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (*AMIF*) un saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem – finansēt projektus un darbības migrācijas ārējā dimensijā, arī lai samazinātu neatbilstīgu ieeļošānu un palielinātu atgriešanu.
- **Alternatīvi solidaritātes pasākumi**, kas var ietvert, piemēram, materiālo vai tehnisko palīdzību natūrā, arī robežu pārvaldības nolūkos.

Solidaritātes pasākumi tiks noteikti Padomes īstenošanas lēmumā, kas jāpieņem, ievērojot 57. pantu Regulā (ES) 2024/1351, ar ko izveido **ikgadējo solidaritātes rezervi** (“solidaritātes rezerve”), pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 12. pantu. Saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 57. pantu dalībvalstīm ir jāvienojas par solidaritātes rezerves lielumu nākamajam gadam un par to, kā katra dalībvalsts sniegs savu ieguldījumu atbilstoši tās taisnīgajai daļai un saskaņā ar solījumu uzņemšanos, kas veikta augsta līmeņa ES solidaritātes forumā. Padomei savā lēmumā būtu jāņem vērā solījumu uzņemšanās rezultāti saistībā ar vajadzībām, ko identificējušas dalībvalstis, kuras skar migrācijas spiediens, arī attiecībā uz atbildības izlīdzināšanas izmantošanu.

Dalībvalstīm, kuras Komisija uzskata par tādām, kuras skar migrācijas spiediens, būs piekļuve solidaritātes rezervei, un tām nebūs pienākuma īstenot savus uzņemtos solījumus veikt solidaritātes ieguldījumus, savukārt dalībvalstis, kas saskaras ar ievērojamu migrācijas situāciju, pēc pieprasījuma Padomei varēs saņemt pilnīgus vai daļējus solidaritātes ieguldījumu samazinājumus. Tajā pašā laikā ieguldījumu sniedzošajām dalībvalstīm nav jāpilda savi solījumi attiecībā uz labuma guvēju dalībvalsti, ja Komisija minētajā dalībvalstī ir konstatējusi

¹¹ Metodika Komisijas īstenošanas lēmuma vajadzībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 11. pantu (SWD(2025) 792).

sistēmiskus trūkumus attiecībā uz Regulā (ES) 2024/1351 paredzētajiem atbildības noteikumiem, kas varētu radīt nopietnu negatīvu ietekmi uz sistēmas darbību.

Papildus solidaritātes rezervei ar paktu izveido **pastāvīgu ES migrācijas atbalsta rīkkopu**, kas ietver operatīvo un tehnisko palīdzību, ko sniedz attiecīgās ES struktūras, biroji un aģentūras, atbalstu, ko sniedz ES fondi un kas tiek sniegts no citiem finansējuma avotiem, atkāpes, kas paredzētas ES *acquis*, lai varētu reaģēt uz konkrētām migrācijas problēmām, ES civilās aizsardzības mehānisma aktivizēšanu, pasākumus atgriešanas un reintegrācijas darbību veicināšanai, pastiprinātas darbības un starpnozaru aktivitātes migrācijas ārējās dimensijas jomā; pastiprinātus diplomātiskus un politiskus pasākumus, koordinētas komunikācijas stratēģijas, atbalstu efektīvai un uz cilvēktiesībām balstītai migrācijas politikai trešās valstīs vai likumīgas migrācijas un labi pārvaldītas mobilitātes veicināšanu. ES migrācijas atbalsta rīkkopa ir pieejama dalībvalstīm, un to var pielāgot to konkrētajām vajadzībām.

Tas ir īpaši svarīgi dalībvalstīm, kuras ir pakļautas migrācijas spiediena riskam un kuras varēs gūt labumu no prioritāras piekļuves šai atbalsta rīkkopai. Komisija sniegs finansiālu atbalstu un kopā ar aģentūrām arī koordinēs iespējamu prioritāšu noteikšanu attiecībā uz operatīvā atbalsta sniegšanu.

Pakta īstenošana – pašreizējais stāvoklis

Kopš pakta stāšanās spēkā 2024. gada jūnijā un pēc kopīgā īstenošanas plāna pieņemšanas dalībvalstis ar Komisijas un attiecīgo ES aģentūru atbalstu ir pastiprinājušas centienus padarīt likumdevēju vienošanos par praktisku realitāti un nodrošināt, ka to patvēruma, uzņemšanas un migrācijas sistēmas būs gatavas pakta pilnīgai piemērošanai līdz 2026. gada jūnijam. Tajā pašā laikā ir vispārīga nepieciešamība paātrināt šo reformu tempu.

Pēc sākotnējā posma, kura rezultātā tika izstrādāti valstu īstenošanas plāni un attiecīgie pārvaldības pasākumi, gan ES, gan valstu līmenī ir notikusi pārorientēšanās uz **tiesību aktu pielāgošanu, praktisku īstenošanu un reformu nodrošināšanu**.

Kopš pēdējā ziņojuma visos līmeņos ir sasniegti **svarīgi atskaites punkti**. Tie ietver valstu stratēģiju un ārkārtas rīcības plānu izstrādi, valstu tiesiskā regulējuma pielāgošanu un tādas Komisijas īstenošanas regulas pieņemšanu, ar ko paredz noteikumus par Regulas (ES) 2024/1351 piemērošanu¹². Ir palielinājies to dalībvalstu skaits, kuras ir gatavas sasniegt savus **pienācīgās kapacitātes** mērķus attiecībā uz jauno robežprocedūru, un ir sākusies *Eurodac* testēšana.

Tajā pašā laikā **atlikušās problēmas kļūst skaidrākas**. Tas īpaši attiecas uz *Eurodac* īstenošanu, robežprocedūras izveidi un nepieciešamību savlaicīgi nodrošināt vajadzīgo infrastruktūru, personālu un administratīvos pasākumus. Visā ES drīzumā būtu jāpabeidz skrīninga pasākumi un uzņemšanas spējas jāpielāgo jaunajam regulējumam, nodrošinot pietiekamas spējas un pienācīgus standartus. Lai gan lielākā daļa dalībvalstu to ir izdarījušas, ir jānoslēdz vēl nepabeigti pasākumi attiecībā uz pamattiesību uzraudzību un juridiskajām konsultācijām.

¹² Komisijas Īstenošanas regula, ar ko paredz noteikumus par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 piemērošanu attiecībā uz patvēruma un migrācijas pārvaldību un ar ko atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 1560/2003.

Komisijai un visām dalībvalstīm ir jāturpina sadarboties, lai nodrošinātu, ka finanšu plānošana tiek efektīvi saskaņota ar valstu plāniem un ka jaunā regulējuma pamatelementiem ir nodrošināti pietiekami resursi – no ES vai valstu līdzekļiem.

Detalizēts pārskats par pakta īstenošanas pašreizējo stāvokli ir sniegts pielikumā.

III. Stratēģiskā situācijas aina patvēruma, uzņemšanas un migrācijas jomā

Šajā ziņojumā sniegtie pierādījumi ir pamatā Komisijas lēmumam, kurā ir apzināta migrācijas situācija dalībvalstīs, un Komisijas priekšlikumam Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi, kas vajadzīga migrācijas situācijas risināšanai. Tādējādi ziņojums sniedz visaptverošu un stratēģisku situācijas ainu, ko ES var izmantot arī kā agrīnās brīdināšanas un izpratnes veicināšanas instrumentu migrācijas un patvēruma jomā.

Stratēģisko situācijas ainu veido: a) **analīze** par galvenajām norisēm patvēruma, uzņemšanas un migrācijas jomā ES un visās dalībvalstīs 12 mēnešu laikposmā no 2024. gada 1. jūlija līdz 2025. gada 30. jūnijam, un b) **prognoze** 2026. gadam un informācija par **sagatavotības** līmeni ES un dalībvalstīs, kas tiks izmantota, lai reaģētu uz gaidāmajām tendencēm un pielāgotos tām. Šajā ziņojumā sniegtais pārskats ietver arī konstatējumus, kas gūti Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras (*Frontex*) īstenotajā uzraudzībā un izvērtējumā, kas veikts saskaņā ar Regulu (ES) 2022/922¹³.

Tā pamatā ir kvantitatīvi un kvalitatīvi dati un informācija, ko sniegušas dalībvalstis, attiecīgās ES aģentūras¹⁴ un Eiropas Ārējās darbības dienests. Analīzes un prognozes pamatā ir arī regulāra informācijas apmaiņa ES migrācijas sagatavotības un krīzes plāna tīklā¹⁵.

Stratēģiskā situācijas aina ir iekļauta šajā ziņojumā, un to papildina Komisijas dienestu darba dokuments, kurā ietverts statistikas sadalījums, kas pamato ziņojumā sniegto analīzi, Komisijas dienestu darba dokuments, kurā sniegta detalizēta informācija, kas pamato analīzi¹⁶, un Komisijas dienestu darba dokuments, kurā ietverta sīkāka informācija par prognozi 2026. gadam¹⁷.

¹³ Patvēruma aģentūras īstenošanās uzraudzības rezultāti un rezultāti, ko iegūst, īstenojot uzraudzību saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1356 10. pantu, kā minēts Regulas (ES) 2024/1351 9. panta e) apakšpunktā, nav pieejami, jo šie uzraudzības mehānismi vēl nedarbojas.

¹⁴ Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra (*EUAA*), Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (*Frontex*), Eiropas Savienības Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*), Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (*FRA*).

¹⁵ Plāna pārvaldības tīkls, kas ir pakta agrīnais nodevums, ir darbības satvars, kas apvieno attiecīgās ES ieinteresētās personas, lai uzraudzītu un prognozētu migrācijas plūsmas un situācijas. Tas tika izveidots ar Komisijas Ieteikumu (ES) 2020/1366 (2020. gada 23. septembris) par ES mehānismu sagatavotībai ar migrāciju saistītām krīzēm un to pārvaldībai, [EUR-Lex - 32020H1366 - LV - EUR-Lex](#).

¹⁶ Dokumenti SWD(2025) 790 par pamatojumu patvēruma, uzņemšanas un migrācijas situācijas analīzei ES un dalībvalstīs un SWD(2025) 793 par statistikas sadalījumu, kas ir pamatā patvēruma, uzņemšanas un migrācijas situācijas analīzei ES un dalībvalstīs, ir atzīmēti kā sensitīvi, jo tie satur datus, kurus nedrīkst izpaust sabiedrībai, ņemot vērā tajos ietvertās informācijas detalizācijas pakāpi un risku, ka varētu tikt traucētas ES aģentūras un Komisijas operatīvās darbības.

¹⁷Dokuments SWD(2025) 791, “Projection pursuant to Article 9(3)(b) of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council for the year 2026” (“Prognoze 2026. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 9. panta 3. punkta b) apakšpunktu”), klasificēts kā “RESTREINT UE/EU RESTRICTED”.

a. Patvēruma, uzņemšanas un migrācijas situācijas analīze par laikposmu no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam

Kopumā laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam **migrācijas situācija ES turpināja uzlaboties** salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem. Neatbilstīga ieceļošana ES, starptautiskās aizsardzības pieteikumi un neatļauta pārvietošanās samazinājās¹⁸, un tā ir stabila tendence, kas vērojama jau kopš 2024. gada. Tas ir panākts arī ar Komisijas un dalībvalstu kopīgajiem centieniem pastiprināt sadarbību ar izcelsmes un tranzīta valstīm un stiprināt ES ārējās robežas.

Neatbilstīga migrācija pie ES ārējām robežām¹⁹

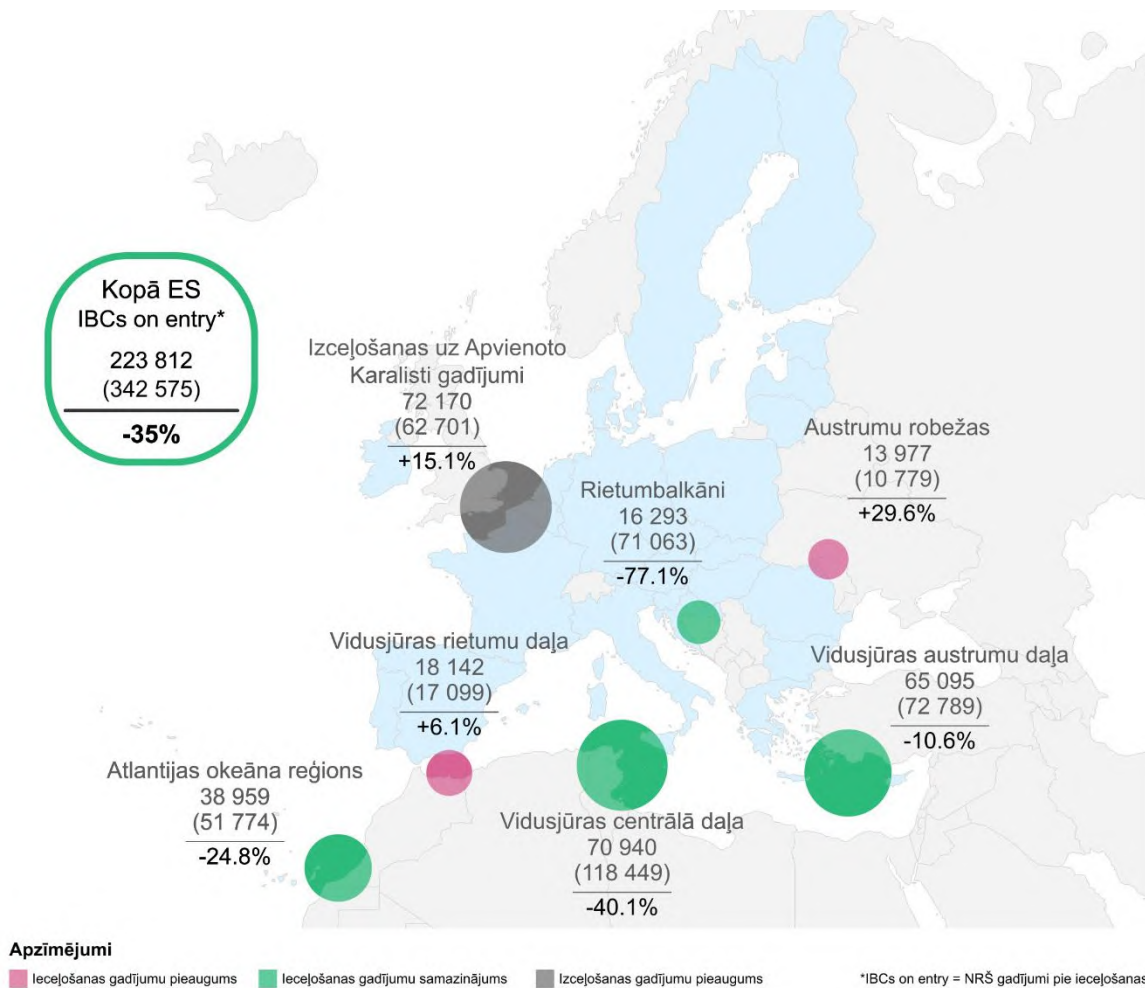
ES ārējo robežu nelikumīgas šķērsošanas gadījumu skaits²⁰ **samazinājās par 35 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam**. Lielākajā daļā migrācijas maršrutu uz ES, arī tajos, kuros reģistrēts vairums nelikumīgās robežšķērsošanas gadījumu (NRG), tika novērota lejupejoša tendence.

¹⁸ Tā kā šis ziņojums aptver laikposmu no 2024. gada 1. jūlija līdz 2025. gada 30. jūnijam, ikgadējais salīdzinājums ("iepriekšējais pārskata periods") attiecas uz 12 mēnešu periodu no 2023. gada 1. jūlija līdz 2024. gada 30. jūnijam.

¹⁹ Analīze šajā iedaļā ir balstīta uz *Frontex* datiem.

²⁰ Nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu (NRG) skaits ir to trešo valstu vai ES/asociēto Šengenas līguma valstu valstspiederīgo skaits, kurus dalībvalstu iestādes atklājušas, tiem ieceļojot vai mēģinot nelikumīgi izceļot starp robežšķērsošanas vietām pie ārējām robežām. Tomēr ir iespējams, ka trešās valsts valstspiederīgais tiek atklāts vairāk nekā vienreiz, tam nelikumīgi ieceļojot dalībvalsts teritorijā vai izceļojot no tās.

1. attēls. Nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumi pēc migrācijas maršruta²¹

Avots: JRC analīze, pamatojoties uz Frontex datiem

Lai gan migrācijas situācija **Griekijā** kopumā saglabājās stabila, valstī tika reģistrēts vislielākais NRG skaits attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu²², kā arī lielākā daļa no visiem NRG, kas pārvietojās Vidusjūras austrumdaļas maršrutā (vairāk nekā 60 000 NRG), galvenokārt no Turcijas un Lībijas, un ievērojami palielinājās Krētā reģistrēto ieceļotāju skaits. **Kiprā** NRG skaits ievērojami samazinājās – galvenokārt tāpēc, ka samazinājās izceļošana no Sīrijas un Libānas, ko veicināja arī tas, ka ir kritis Asada režīms un tiek īstenota pastiprināta sadarbība ar Libānas iestādēm. Tomēr Kiprā neatbilstīgo ieceļošanas gadījumu skaits attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu joprojām bija trešais lielākais Eiropas Savienībā – gandrīz 3000 NRG. **Bulgārijā** NRG nedaudz samazinājās, un neatbilstīgie ieceļotāji ieradās no Turcijas.

²¹ Šajā kartē ir iekļauti maršruti, kuros ir konstatēti vairāk nekā 500 NRG.

²² Aprēķināts, katras dalībvalsts īpatsvaru šajā rādītājā salīdzinot ar tās IKP un iedzīvotāju skaita īpatsvaru. Katras dalībvalsts IKP un iedzīvotāju skaita īpatsvaru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 66. pantā noteikto atsaucies koeficientu, izmantojot Eurostat datus.

Itālijā un Spānijā NRG skaits samazinājās salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam, neraugoties uz to, ka to skaits absolūtā izteiksmē joprojām ir liels. Izceļošana uz Itāliju samazinājās, daļēji pateicoties ciešākai sadarbībai ar Tunisijas iestādēm²³ un stingrākai robežkontrolei pie Turcijas robežas. Izceļošana no Lībijas joprojām bija liela un turpināja palielināties, jo kontrabandas tīkli izmantoja pieaugošo nestabilitāti reģionā. Pēc pastiprinātas divpusējās un ES sadarbības ar Rietumāfrikas valstīm, it īpaši ar Mauritāniju²⁴ un Senegālu, NRG skaits uz Spāniju samazinājās, jo samazinājās ieceļotāju skaits Atlantijas okeāna maršrutā virzienā uz Kanāriju salām. Tā kā Mauritānijā un Senegālā tika pastiprināta robežuzraudzība, kontrabandisti izceļošanas maršrutu pārvirzīja caur Gvineju-Bisavu, Gvineju un Gambiju. Vidusjūras rietumdaļas maršrutā galvenais izceļošanas punkts bija Alžīrija, kas veidoja 79 % no NRG šajā maršrutā, un tika reģistrēts vairāk NRG virzienā uz Baleāru salām. Izceļošana no Marokas ievērojami samazinājās, ko nodrošināja pastiprināta divpusēja sadarbība ar Spāniju un uzlabota robežu uzraudzība.

Lamanša jūras šaurumā izceļošana no Francijas uz Apvienoto Karalisti (izceļojošo nelikumīgo robežšķērsoātāju skaits) palielinājās par 15 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam. Lai gan robežu pārvaldības centieni Francijā neļāva 40 % no vairāk nekā 72 000 reģistrētajiem nelikumīgajiem robežšķērsoātājiem izceļot no Francijas uz Apvienoto Karalisti, sekmīgas robežšķērsošanas gadījumu skaits (ieceļošanas gadījumu skaits Apvienotajā Karalistē) tomēr palielinājās par aptuveni 35 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam.

Rietumbalkānu reģionā neatbilstīgas ieceļošanas gadījumu skaits ievērojami samazinājās salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam. ES rīcības plāna Rietumbalkāniem²⁵ īstenošana sniedza politisku, finansiālu un operatīvu atbalstu migrācijas pārvaldībai šajā reģionā²⁶. Neatbilstīgo ieceļotāju skaita samazināšanos veicināja pastiprināta policijas kontrole, kas traucēja migrantu kontrabandas darbībām, kā arī mazāk NRG Vidusjūras austrumdaļas maršrutā. Koridors caur Bosniju un Hercegovinu un Horvātiju joprojām tika izmantots visvairāk, lai gan tajā bija mazāk NRG nekā laikposmā no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam. Migrācijas aktivitātes pieaugums šajā koridorā ir novērots kopš 2023. gada oktobra beigām – pēc tam, kad kontrabandisti savas darbības novirzīja uz minēto robežas posmu, lai izvairītos no lielākām policijas operācijām Serbijā. Pārskata periodā Horvātija reģistrēja 76 % no reģionā ieceļojušajām personām – vairāk nekā 12 000 NRG – un otro lielāko NRG skaitu ES līmenī attiecībā pret IKP un iedzīvotāju skaitu.

Pie **ES austrumu robežas** NRG skaits saglabājās zems un salīdzinoši stabils. Lielākā daļa šo NRG bija Ukrainas valstspiederīgie, kuri neatbilstīgi ieceļoja Rumānijā un pieprasīja pagaidu aizsardzību. Krievijas un Baltkrievijas darbības turpina ietekmēt migrācijas dinamiku pie

²³ Saprašanās memorands par stratēģisku un globālu partnerību starp Eiropas Savienību un Tunisu, parakstīts 2023. gada jūlijā.

²⁴ Kopīgā deklarācija, ar ko izveido partnerību migrācijas jomā starp Mauritānijas Islāma Republiku un Eiropas Savienību, tika pieņemta 2024. gada martā.

²⁵ ES rīcības plāns Rietumbalkāniem (2022. gada 5. decembris), pieejams šeit: https://home-affairs.ec.europa.eu/eu-action-plan-western-balkans_en.

²⁶ 2025. gada jūnijā ar Bosniju un Hercegovinu tika parakstīts jaunas paaudzes statusa nolīgums, kas ļauj *Frontex* pastāvīgā korpusa amatpersonām sadarboties ar vietējām robežu pārvaldības iestādēm, kam ir izpildpilnvaras, tādējādi ļaujot ar šādiem nolīgumiem aptvert visu Rietumbalkānu reģionu (izņemot Kosovu – šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DP Rezolūcijai 1244/1999 un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju) un veikt turpmāku izvietošanu.

austrumu robežas, it īpaši **Polijā, Latvijā, Lietuvā, Somijā un Igaunijā**. Reagējot uz pastāvīgiem minēto valstu finansētajiem mēģinājumiem izmantot migrāciju par ieroci, dalībvalstis pastiprināja robežkontroli, samazinot NRG skaitu no Baltkrievijas (1421 NRG, no kuriem 82 % devās uz Poliju). Risks, ka migrācija varētu tikt izmantota par ieroci, joprojām ir nopietna migrācijas un drošības problēma, kas papildina neregulārus vardarbīgus incidentus un mēģinājumus šķērsot robežu. Polija gar savu robežu ir izveidojusi buferzonu un uz laiku ierobežo tiesības pieteikties starptautiskajai aizsardzībai pie minētās robežas, taču tas neattiecas uz neaizsargātām grupām. Turklāt Latvija un Lietuva pie robežas ar Baltkrieviju pastiprināja uzraudzības pasākumus. Igaunija pastiprināja robežu pārvaldības pasākumus pie robežas ar Krieviju, savukārt Somija 2023. gada novembrī slēdza robežšķērsošanas vietas ar Krieviju, tā reagējot uz Krievijas mēģinājumiem migrāciju izmantot par ieroci. Kopš tā laika migrācijas situācija pie robežas ar Krieviju, arī Igaunijas robežas ar Krieviju, joprojām ir relatīvi mierīga.

Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam vairāk nekā 110 000 personu tika **atteikta ieceļošana** pie ES ārējām robežām, galvenokārt pie sauszemes (55 %) un gaisa (41 %) robežām. Lielākā daļa ieceļošanas atteikumu bija saistīti ar trūkstošu vai nederīgu dokumentāciju²⁷. Vislielākais skaits absolūtā izteiksmē reģistrēts Polijā, Horvātijā, Francijā un Rumānijā, savukārt Horvātijā, Latvijā un Igaunijā ir izdevušas visvairāk atteikumu attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu. Lielākā daļa ieceļošanas atteikumu attiecās uz Ukrainas²⁸, Albānijas, Moldovas un Turcijas valstspiederīgajiem.

Kā uzsvērts 2025. gada ziņojumā par stāvokli Šengenas zonā, ir vajadzīgi pastāvīgi centieni, lai stiprinātu **Šengenas zonas ārējo robežu kvalitāti un noturību**, it īpaši ņemot vērā pieaugošos drošības apdraudējumus²⁹. *Frontex* 2025. gada neaizsargātības novērtējums uzrādīja cerīgus rezultātus³⁰. Tomēr novērtējumā arī uzsvērts, ka dažās dalībvalstīs ir vēl vairāk jāstiprina migrācijas pārvaldības spējas pie robežām, arī piešķirot pienācīgus cilvēkresursus, lai veiktu skrīningu un iztaujāšanu. Tajā pašā laikā pamattiesību ievērošanas nodrošināšana pie robežas joprojām ir kopīga problēma, it īpaši attiecībā uz migrācijas izmantošanu par ieroci.

Ieceļošana pa jūru pēc meklēšanas un glābšanas operācijām³¹

To trešo valstu valstspiederīgo skaits, kuri izkāpuši krastā ES pēc meklēšanas un glābšanas operācijām, samazinājās par 36 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam. No 2024. gada 1. jūlija līdz 2025. gada 30. jūnijam ES krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām izkāpa gandrīz 97 000 personu. **Itālijas un Spānijas krastā kopā izkāpa vairāk nekā 80 %** no šīm personām.

²⁷ Ieskaitot gadījumus, kad trešo valstu valstspiederīgie 180 dienu laikā pārsniedza atļautās 90 dienas vai viņiem nebija derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas.

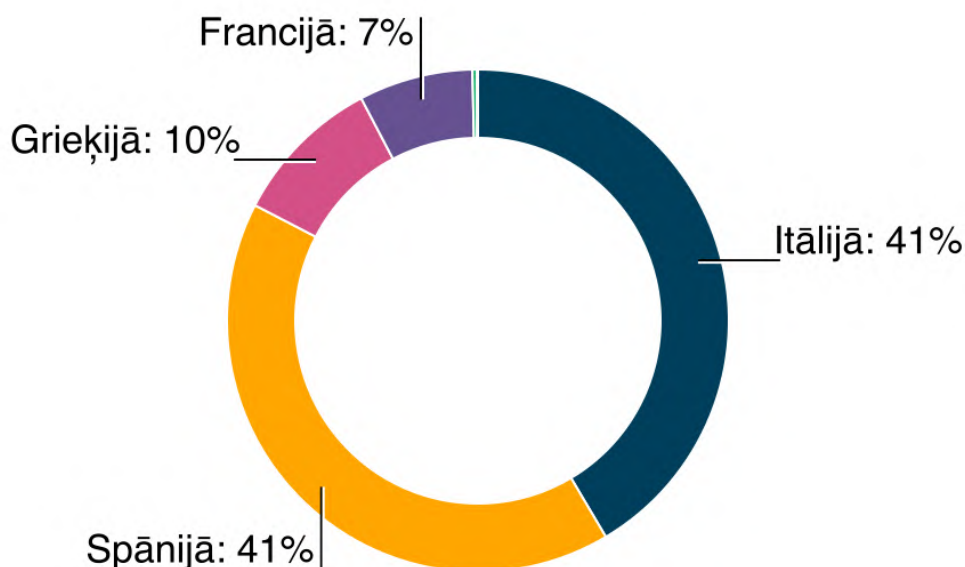
²⁸ Ukrainas valstspiederīgie bez derīgas atļaujas vai bez pagaidu aizsardzības.

²⁹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai 2025. gada ziņojumam par stāvokli Šengenas zonā, [EUR-Lex - 52025DC0185 - LV - EUR-Lex](#).

³⁰ Kā ziņo *Frontex*, kopējais konstatēto ievainojamību skaits attiecībā uz dalībvalstu robežkontroles spējām un sagatavotību liecina par būtisku vispārēju lejupejošu tendenci: [The 2025 Vulnerability Assessment brings an encouraging outcome](#).

³¹ Analīze šajā iedaļā ir balstīta uz *Frontex* datiem.

2. attēls. Personas, kas izkāpušas krastā meklēšanas un glābšanas pasākumos

Avots: JRC analīze, pamatojoties uz Frontex datiem

Palīdzības sniegšana jebkurai personai, kas jūrā atrodas briesmās, ir dalībvalstu juridiskais pienākums, kas noteikts gan starptautiskos, gan ES tiesību aktos³². Mēģinājumi sasniegt Eiropas Savienību ar kuģošanai nederīgiem kuģiem turpināja izraisīt migrantu nāves gadījumus jūrā, un pārskata periodā tika ziņots par vismaz 3000 personām kas jūrā ir mirušas vai pazudušas. Vidusjūras centrālās daļas maršruts un Atlantijas okeāna maršruts joprojām bija visnāvējošākie jūras maršruti uz ES³³. Francijas iestādēm, kas ir iesaistītas meklēšanas un glābšanas operācijās, lielas problēmas sagādāja jūras šķērsošana mazās laivās no **Francijas** uz Apvienoto Karalisti pāri **Lamanša jūras šaurumam**, ko īstenoja kontrabandas tīkli. Kontrabandas tīkli organizēja vienlaicīgu izceļošanu pārpildītās laivās, lai pārslogotu iestādes, kā rezultātā Francijā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām krastā izkāpa aptuveni 7000 personu.

Starptautiskā aizsardzība un pagaidu aizsardzība Eiropas Savienībā³⁴

Starptautiskās aizsardzības pieteikumi ES samazinājās par 21 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam, lai gan kopumā to skaits joprojām bija liels – ES tika iesniegti 871 000 pieteikumu. Samazinājumu galvenokārt izraisīja neatbilstīgo iecelotāju skaita samazināšanās un Sīrijas valstspiederīgo pieteikumu skaita krasais samazinājums.

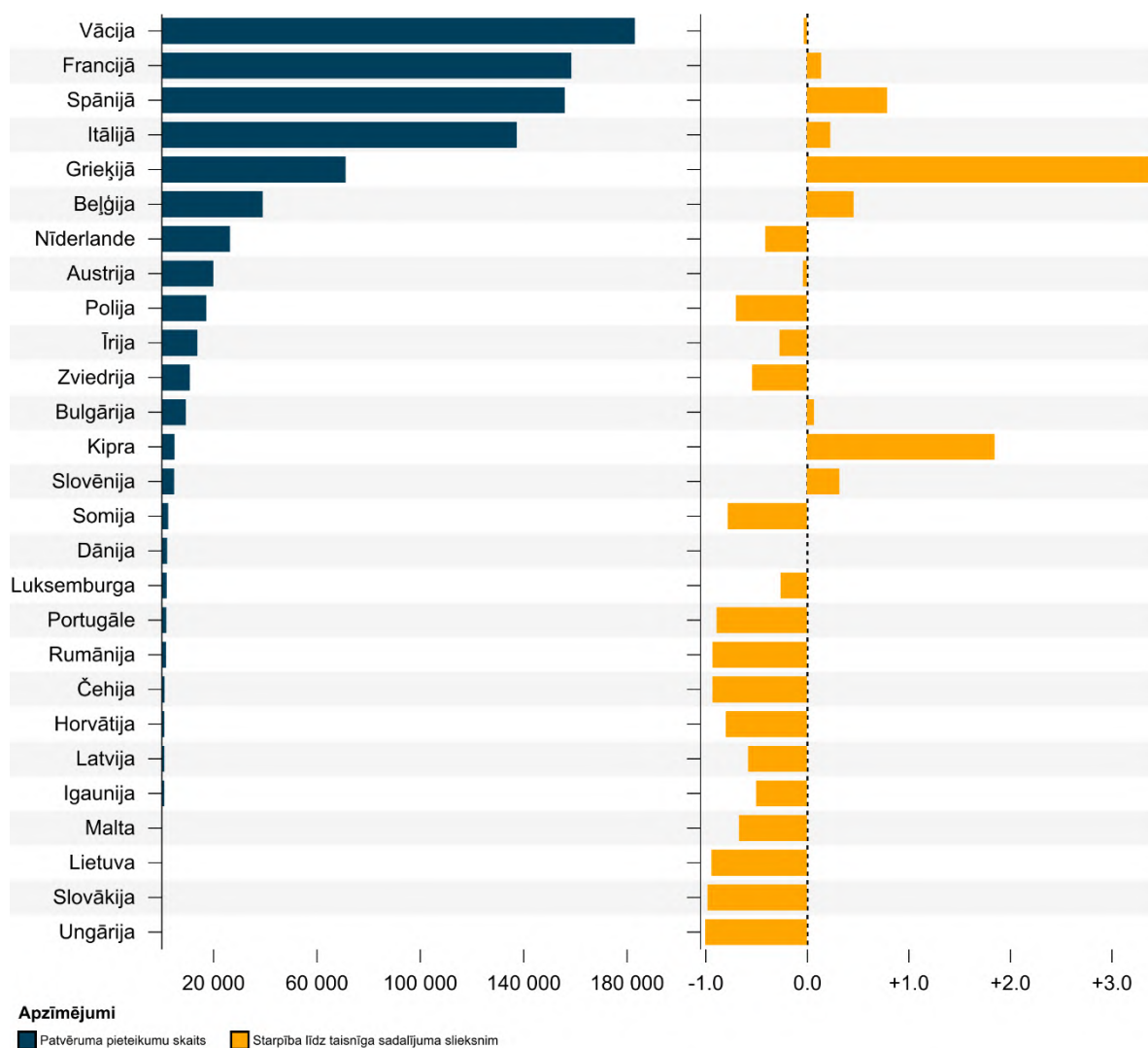
³² Eiropas Komisijas 2020. gada ieteikums par meklēšanu un glābšanu (eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020HI1365), it īpaši 5. un 7. apsvērumā ietvertās atsauces; Eiropas Komisijas ieteikumi par to, kā tiek īstenoti ES noteikumi par neatļautas iecelšanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanas definēšanu un novēršanu ([eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001(01))), it īpaši 4. un 5. punkts.

³³ [Dati | projekts Missing Migrants](#), avots: IOM.

³⁴ Starptautiskās aizsardzības un pagaidu aizsardzības analīzes pamatā ir attiecīgi EUAA un Eurostat dati.

Dalībvalstis izdeva 271 000 lēmumu par starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanu³⁵, kas ir par 20 % mazāk nekā laikposmā no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam³⁶. Dalībvalstis, kas pieņēma visvairāk lēmumu par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu, bija **Grieķija, Austrija un Kipra**. Absolūtā izteiksmē Vācija, Francija un Grieķija pieņēma visvairāk pozitīvu lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, savukārt Spānija bija valsts, kas piešķir humanitāro statusu visvairāk cilvēkiem, galvenokārt Venecuēlas un Kolumbijas valstspiederīgajiem.

3. attēls. Dalībvalstu iesniegtie starptautiskās aizsardzības pieteikumi absolūtās vērtībās un uz vienu iedzīvotāju un IKP³⁷

³⁵ Ietver pirmās instances lēmumus un pārsūdzības vai pārskatīšanas lēmumus, ar kuriem piešķir bēgļa statusu un alternatīvās aizsardzības statusu saskaņā ar Ženēvas konvenciju.

³⁶ Starptautiskās aizsardzības atzīšanas līmenis pirmajā instancē samazinājās līdz 31 %, galvenokārt tāpēc, ka par Sīrijas, Afganistānas un Irākas valstspiederīgajiem tika pieņemts mazāk pozitīvu lēmumu.

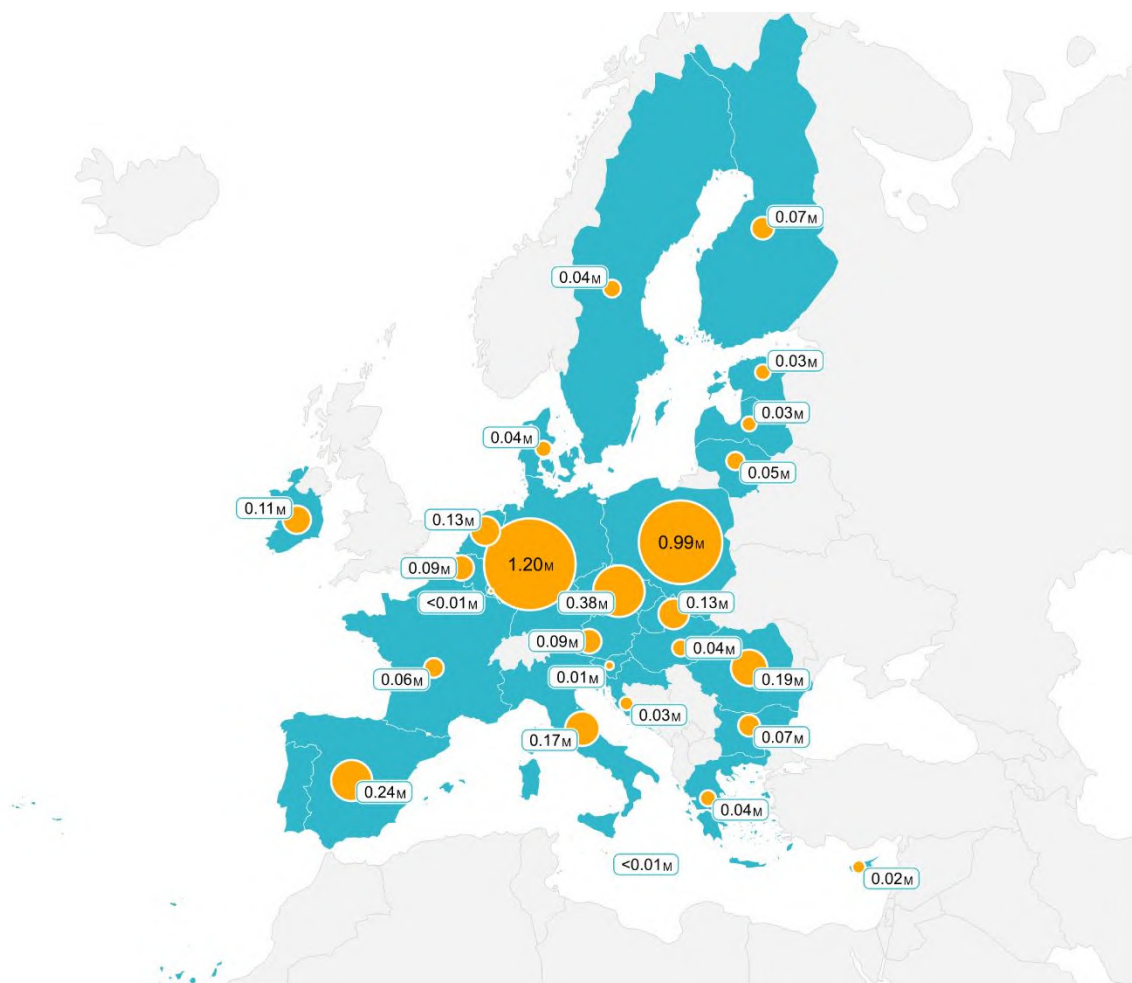
³⁷ Aprēķināts, katras dalībvalsts īpatsvaru šajā rādītājā salīdzinot ar tās IKP un iedzīvotāju skaita īpatsvaru. Katras dalībvalsts IKP un iedzīvotāju skaita īpatsvaru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 66. pantā noteikto atsaucies koeficientu, izmantojot Eurostat datus.

Avots: JRC analīze, pamatojoties uz EUAA datiem un Eurostat datiem (IKP un iedzīvotāju skaits)

Grieķija un Kipra saņēma vislielāko pieteikumu skaitu ES līmenī attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu. Absolūtos skaitļos Vācija saņēma vislielāko starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu, neraugoties uz samazinājumu par 40 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam, un nākamās vietas ieņem Francija, Spānija un Itālija. Venecuēlas valstspiederīgie, kas ES ceļo bez vīzas, iesniedza rekordlielu starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu, galvenokārt Spānijā. Afganistānas valstspiederīgie iesniedza mazāk pieteikumu, bet tā bija trešā visplašāk pārstāvētā valstspiederīgo grupa, kas iesniedza patvēruma pieteikumus. **Arī nepavadītu nepilngadīgo pieteikumu skaits samazinājās par 25 % un veidoja 3 % no pieteikumu kopējā skaita.** Grieķija, Bulgārija un Kipra saņēma lielāko daļu no Savienībā iesniegtajiem nepavadītu nepilngadīgo pieteikumiem, vērtējot attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu, un Grieķijā pieauga to nepilngadīgo Ēģiptes valstspiederīgo skaits, kuri iesniedza pieteikumu. Absolūtā izteiksmē šos pieteikumus lielākoties iesniedza Vācijā, Grieķijā un Nīderlandē, galvenokārt – Sīrijas un Afganistānas valstspiederīgie.

Vairākas dalībvalstis pēc Asada režīma krišanas uz laiku apturēja Sīrijas valstspiederīgo pieteikumu izskatīšanu, lai arī Sīrijas valstspiederīgie joprojām bija lielākā grupa, kas iesniedza starptautiskās aizsardzības pieteikumus ES, galvenokārt Vācijā.

4. attēls. Pagaidu aizsardzības saņēmēji dalībvalstīs

Avots: JRC analīze, pamatojoties uz Eurostat datiem

Saistībā ar Krievijas īstenoto agresijas karu un pret Ukrainu vērsto uzbrukumu eskalāciju **4,3 miljoni cilvēku** 2025. gada jūnijā **saņēma pagaidu aizsardzību Eiropas Savienībā**. Lielākā daļa no tiem joprojām atrodas Vācijā un Polijā, kur uzturas 51 % no visiem aizsardzības saņēmējiem ES. Čehijā bija vislielākais pagaidu aizsardzības saņēmēju skaits attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu, un nākamās vietas ieņēma Polija, Slovākija un Igaunija. Ukraini turpināja pastāvīgi ierasties ES, un daļa no viņiem īslaicīgi ceļoja atpakaļ uz Ukrainu, lai apmeklētu ģimeni vai veiktu sezonas darbu. Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam ES tika reģistrēti **vairāk nekā 681 000 pagaidu aizsardzības gadījumu**. Čehija reģistrēja visvairāk pagaidu aizsardzības gadījumu skaitu attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu, un nākamajās vietās ierindojās Polija, Igaunija, Lietuva, Bulgārija, Latvija, Slovākija un Kipra. Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam arvien vairāk Ukrainas valstspiederīgo, kas meklē ilgāka termiņa aizsardzības statusu, iesniedza starptautiskās aizsardzības pieteikumus ES, it īpaši Francijā un Polijā.

Dalībvalstis saskaras ar daudzām problēmām saistībā ar pagaidu un starptautiskās aizsardzības saņēmēju integrāciju. Kā konstatēts 2021.–2027. gada rīcības plāna integrācijai un iekļaušanai

vidusposma pārskatā, problēmas joprojām pastāv, it īpaši mājokļu, izglītības un darba tirgus jomā³⁸. Migrantiem, kas meklē starptautisko aizsardzību vai apvienojas ar ģimenes locekļiem, parasti ir zemāks nodarbinātības līmenis nekā darba migrantiem. Turklāt ilgtermiņa apsekojumi liecina, ka patvēruma meklētāji tikai pēc 10 uzturēšanās gadiem sasniedz tādas darba tirgus rezultātus, kas pielīdzināmi attiecīgās valsts valstspiederīgo rezultātiem. Arī pienācīga mājokļa nodrošināšana joprojām sagādā problēmas: pētījumi liecina, ka 2023. gadā vairāk nekā katrs sestais migrants ES dzīvoja pārapdzīvotos mājokļos (+ 70 % salīdzinājumā ar attiecīgajā valstī dzimušajiem iedzīvotājiem)³⁹. Šie faktori nelabvēlīgi ietekmē integrācijas rezultātus, radot papildu slogu sociālās aizsardzības sistēmām un uzņemšanas sistēmas darbībai.

Vairāk nekā 75 % pagaidu aizsardzības saņēmēju ir sievietes un bērni. Izmitināšana un sociālais atbalsts dažādās dalībvalstīs atšķirās. Lielākā daļa dalībvalstu sāka veicināt pašattīstību un ekonomisko neatkarību, pakāpeniski sniedzot ierobežotāku atbalstu mājokļu un sociālo pabalstu jomā un vienlaikus ieguldot integrācijas pasākumos. Dažādi dalībvalstu veiktie pasākumi veicināja labāku integrāciju darba tirgū, lai gan konkrētu šķēršļu dēļ sieviešu integrācija darba tirgū joprojām ir sarežģītāka⁴⁰. No Ukrainas pārvietoto bērnu skološana dalībvalstīs ir atšķirīga, viņu skolas apmeklētības rādītāji bija dažādi, un joprojām pastāv īpašas problēmas attiecībā uz bērniem ar invaliditāti.

Neatļauta pārvietošanās Eiropas Savienībā⁴¹

Vairākas dalībvalstis pieredzēja daudzu migrantu un starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju neatļautu pārvietošanos ES. Saskaņā ar Regulu (ES) 604/2013 (“Dublinas III regula”)⁴² starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs nevar izvēlēties dalībvalsti, kas būs atbildīga par viņa pieteikuma izskatīšanu. Pārvietošanās no vienas dalībvalsts uz citu un trūkumi Īstenošanas regulas (ES) 604/2013 atbildības noteikumu īstenošanā rada īpašu slogu galveno galamērķa valstu patvēruma, migrācijas un uzņemšanas sistēmām.

Lai gan nav precīzu datu par neatļautu pārvietošanos, aizstājējvērtības sniedz informāciju par šādas pārvietošanās mērogu un virzienu Eiropas Savienībā⁴³. Jaunā *Eurodac* regula un datubāze ļaus precīzāk uzraudzīt neatļautu pārvietošanos⁴⁴. Pašlaik pieejamie *Eurodac* dati

³⁸ Komisijas dienestu darba dokuments “Komisijas rīcības plāna par integrāciju un iekļaušanu 2021.–2027. gadam vidusposma pārskats”, kas pievienots dokumentam “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Pašreizējais stāvoklis Migrācijas un patvēruma pakta īstenošanā”” (SWD(2025) 162 final), [EUR-Lex - 52025SSC0162 - LV - EUR-Lex](#).

³⁹ ESAO/Eiropas Komisija (2023), *Indicators of Immigrant Integration 2023: Settling In*, OECD Publishing, Parīze, <https://doi.org/10.1787/1d5020a6-en>.

⁴⁰ ANO Cilvēktiesību komisija, *A poverty assessment of Ukrainian refugees in neighbouring countries*, 2025. gada 17. marts, 14. lpp.

⁴¹ Neatļautas pārvietošanās analīzes pamatā ir *EUAA* un *eu-LISA* dati.

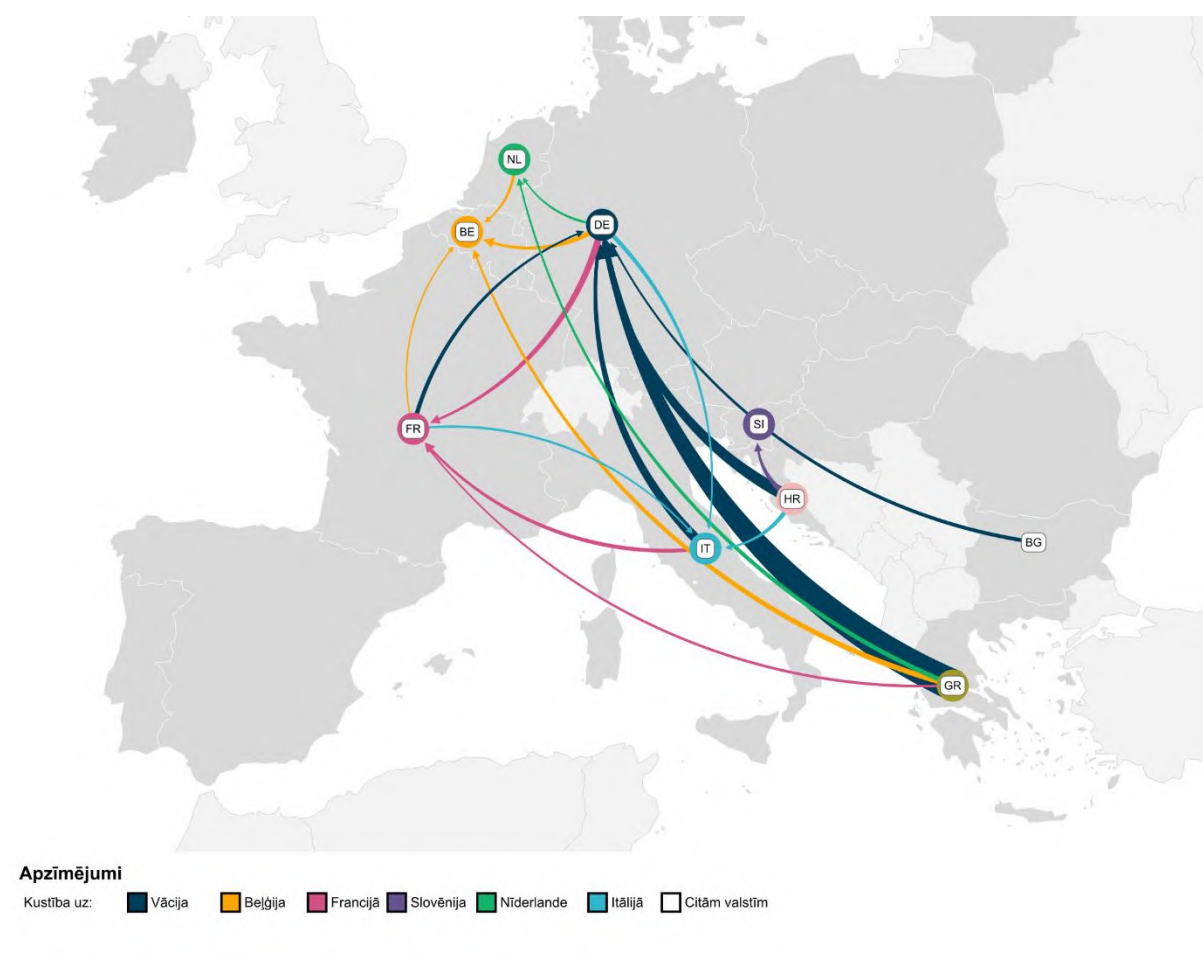
⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., [ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj)).

⁴³ Aizstājējvērtības ietver datus, kas savākti, lai uzraudzītu Regulas (ES) 604/2013 darbību (“Dublinas statistika”), un datus, kas tiek glabāti *Eurodac* – ES pirkstu nospiedumu datubāzē (izveidota ar Regulu (ES) Nr. 603/2013), kur glabā un salīdzina to personu pirkstu nospiedumus, kuras ir pieteikušās patvērumam vai aizturētas, tām nelikumīgi šķērsojot Šengenas zonas ārējās robežas.

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1358 (2024. gada 14. maijs) par biometrisku datu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 un (ES) 2024/1350 un Padomes Direktīvu 2001/55/EK un lai identificētu trešās valsts valstspiederīgos

liecina, ka neatļauta pārvietošanās ES ir samazinājusies par aptuveni 25 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam⁴⁵, galvenokārt tādēļ, ka samazinājās neatbilstīgas ieceļošanas gadījumu skaits. Neraugoties uz šo samazinājumu, neatļauta pārvietošanās joprojām radīja problēmas galvenajām galamērķa valstīm. Neatļauta pārvietošanās parasti notika no pirmās ieceļošanas valstīm Eiropas Savienībā uz dalībvalstīm ES ziemeļrietumos. Absolūtā izteiksmē galvenās izbraukšanas valstis bija Grieķija, Vācija, Horvātija, Itālija un Francija, savukārt Vācija, Francija, Beļģija, Itālija un Nīderlande bija valstis, kurās notika visvairāk neatļautās pārvietošanās gadījumu. Galvenie maršruti, kuros tika reģistrēta lielākā daļa neatļautās pārvietošanās, bija šādi: no Grieķijas uz Vāciju, no Horvātijas uz Vāciju, no Itālijas uz Vāciju un no Itālijas uz Franciju.

5. attēls. Neatļautas pārvietošanās karte, pamatojoties uz *Eurodac* atbilstēm (maršruti ar > 6000 atbilstēm)⁴⁶

un bezvalstniekus, kuri uzturas nelikumīgi, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/818 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

⁴⁵ Tika ziņots par 398 000 ārvalstu atbilstēm (kad gan izbraukšanas valsts, gan galamērķa valsts ir dalībvalstis), kas ir par 27 % mazāk nekā laikposmā no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam.

⁴⁶ Kartē ir parādīti galvenie neatļautas pārvietošanās maršruti atbilstoši *Eurodac* atbilstēm. Bultas smaile parāda pārvietošanās virzienu, savukārt bultas platums atspoguļo atbilstmju skaitu.

Ņemot vērā arī datus, kas savākti, lai uzraudzītu Regulas 604/2013 (“Dublinas statistika”)⁴⁷ darbību, **visvairāk skartās valstis attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu bija Slovēnija, Beļģija, Luksemburga, Vācija, Horvātija un Austrija.** Vairākas dalībvalstis neizdod pieprasījumus, jo tie reti noved pie personas fiziskas pārsūtīšanas. Turklāt pārsūtīšanas izpildes līmenis joprojām ir ļoti zems – 19 %⁴⁸. Izpildes rādītājus pazemināja arī darbības un spēju ierobežojumi, ar kuriem saskaras uzņēmējas un pārsūtītājas dalībvalstis: izpildīto pārsūtīšanas gadījumu skaitu ietekmēja atbilstošu mājokļu trūkums, sliktie materiālie uzņemšanas apstākļi un ierobežotās agrīnās integrācijas iespējas. Vācija izpildīja un saņēma vislielāko pārsūtīšanas pieprasījumu skaitu, kurai sekoja Francija un Nīderlande. Horvātija uzņēma vislielāko pārsūtīto personu skaitu no citām dalībvalstīm salīdzinājumā ar tās IKP un iedzīvotāju skaitu. Grieķija un Itālija uzņēma ļoti nelielu pārsūtīto personu skaitu salīdzinājumā ar to pozitīvo lēmumu skaitu, ko tās sniedza attiecībā uz citu dalībvalstu izdotajiem pieprasījumiem⁴⁹.

Lai nodrošinātu sistēmas efektīvu darbību, samazinātu neatļautas pārvietošanās stimulus un saglabātu līdzsvaru starp atbildību un solidaritāti, **ir būtiski palielināt pārsūtīšanas gadījumu kopējo skaitu, atsākt pārsūtīšanu uz dalībvalstīm, kuras nepieņem pārsūtīšanas, uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumus, un novērst trūkumus valsts uzņemšanas sistēmā.** Lai gan paredzams, ka līdz ar pakta piemērošanas sākumu pārsūtīšanas izpilde ievērojami uzlabosies, tiek sagaidīts, ka dalībvalstis nekavējoties pilnībā īstenos spēkā esošos noteikumus.

Uzņemšana⁵⁰

Neraugoties uz ievērojamiem centieniem uzlabot datu vākšanu par uzņemšanu, statistika nav pilnīgi salīdzināma un joprojām ir nepilnīga. Tas rada sadrumstalotu ainu un neļauj pārlicinoši novērtēt spiedienu uz uzņemšanas sistēmām⁵¹. Turpinās darbs pie šo datu kvalitātes uzlabošanas.

⁴⁷ Pārskata periodā izejošo atpakaļuzņemšanas pieprasījumu un izejošo atbildības uzņemšanās pieprasījumu skaits, pamatojoties uz neatbilstīgu iecelšanu un uzturēšanos, bija aptuveni 93 000.

⁴⁸ Novērtējot dalībvalsts spēju sekmīgi izpildīt pārsūtīšanu, attiecība starp pieņemtiem pieprasījumiem un izpildīto pārsūtīšanas gadījumu skaitu būtu jāizmanto piesardzīgi, jo trūkst kohortas datu un jāņem vērā tas, ka starp apstiprinātu pārsūtīšanas pieprasījumu un fizisku pārsūtīšanu varētu paiet ievērojams laiks. Šis laikposms kropļo minētās attiecības aprēķināšanu, ja pieņemšanas gadījumu skaits laika gaitā nesaglabājas stabils.

⁴⁹ Dati, kas savākti, lai uzraudzītu Regulas (ES) 604/2013 (“Dublinas statistika”) darbību, ietver to pieprasījumu skaitu, ko dalībvalsts nosūtījusi un saņēmusi no citas dalībvalsts par atpakaļuzņemšanas un atbildības uzņemšanās procedūram, par šādiem pieprasījumiem pieņemtos lēmumus, kā arī izdoto un izpildīto pārsūtīšanas lēmumu skaitu.

⁵⁰ Uzņemšanas analīzes pamatā ir *EUAA* dati.

⁵¹ Komisija un *EUAA* noteica pakāpenisku pieeju, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāpaziņo uzņemšanas dati vismaz par diviem pamatrādītājiem: uzņemšanas sistēmā esošās personas (kopējais personu skaits uzņemšanas sistēmā, arī sadalījums pēc uzņemto personu juridiskā statusa un nepavadītu nepilngadīgo skaits) un uzņemšanas sistēmas kapacitāte (pārskata perioda beigās pieejamo gultasvietu kopskaits). No 2027. gada dalībvalstīm būs jāziņo par visu uzņemšanas rādītāju kopumu.

Pamatojoties uz pieejamajiem datiem⁵², dalībvalstis **savās uzņemšanas sistēmās uzņēma aptuveni 1 394 000 cilvēku**, galvenokārt Vācijā, Itālijā, Francijā, Nīderlandē un Austrijā. **Vācijas, Luksemburgas, Austrijas un Īrijas**⁵³ uzņemšanas sistēmās tika uzņemts visvairāk personu attiecībā pret šo valstu IKP un iedzīvotāju skaitu. Pagaidu aizsardzības saņēmēji, kuriem tiek sniegts izmitināšanas atbalsts ārpus šīs sistēmas, netiek ieskaitīti dalībvalstu ziņojumos.

Turklāt uzņemšanas sistēmu organizācija Eiropas Savienībā atšķiras: tikai dažas dalībvalstis savā uzņemšanas sistēmā iekļauj un vāc datus par personām ar dažādiem juridiskiem statusiem, arī par pagaidu aizsardzības saņēmējiem, noraidītajiem pieteikuma iesniedzējiem vai personām, kam izdots atgriešanas rīkojums. Pamatojoties uz iepriekš minēto, pagaidu aizsardzības saņēmēji veidoja 50–70 % no Austrijas, Somijas, Lietuvas, Slovākijas un Zviedrijas valsts uzņemšanas sistēmās uzņemtajām personām, savukārt lielam skaitam pagaidu aizsardzības saņēmēju tika sniegts izmitināšanas atbalsts ārpus šīs sistēmas, it īpaši **Čehijā, Polijā, Ungārijā un Rumānijā**.

Kopējais ES valstu uzņemšanas sistēmu izmantojuma koeficients 2025. gada jūnija beigās bija 81 %⁵⁴. Pietiekamas kapacitātes un pienācīgu uzņemšanas apstākļu nodrošināšana ir viens no galvenajiem elementiem, kas ir pamatā labi sagatavotas patvēruma, uzņemšanas un migrācijas sistēmas un Regulā (ES) 604/2013 paredzēto atbildības noteikumu sekmīgai darbībai. Vairākas dalībvalstis saskārās ar grūtībām nodrošināt pietiekamu uzņemšanas sistēmas kapacitāti⁵⁵, savukārt dažas dalībvalstis, to skaitā Somija, Dānija un Zviedrija, ņemot vērā ierobežoto pieteikuma iesniedzēju skaitu, ir samazinājušas savas izmitināšanas iespējas.

Pārmitināšana un humanitārā uzņemšana⁵⁶

Četrpadsmit dalībvalstis uzņēmās saistības saskaņā ar ES *ad hoc* pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas shēmu 2024. un 2025. gadam. Pārskata periodā pa šiem maršrutiem Eiropas Savienībā ieradās gandrīz 12 000 personu. Vairāk nekā puse aizsardzības saņēmēju tika pārmitināti **Vācijā un Francijā**, savukārt **Somija un Zviedrija pārmitināja visvairāk aizsardzības saņēmēju attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu**. Nestabilā situācija Tuvajos Austrumos, it īpaši Libānā un Sīrijā, ietekmēja pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas programmas: uzņemto personu skaits samazinājās visās ziņotājās dalībvalstīs, izņemot Nīderlandi un Zviedriju. Sīrija bija galvenā uzņemto personu izcelsmes valsts, un tai sekoja Afganistāna, Kongo Demokrātiskā Republika, Dienvidsudāna un Eritreja.

Atgriešana⁵⁷

⁵² Šie dati attiecas tikai uz uzņemšanas sistēmu, ko saprot kā pasākumu kopumu starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai saskaņā ar pārstrādāto Uzņemšanas nosacījumu direktīvu.

⁵³ Īrijā ievērojama daļa starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju neatbilstīgi ieceļoja valstī, galvenokārt šķērsojot Apvienotās Karalistes sauszemes robežu. Šis fakts, kā arī to cilvēku ievērojamais skaits, kuri saņēma pagaidu aizsardzību, ietekmēja Īrijas patvēruma un uzņemšanas sistēmu. Pārskata periodā starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits Īrijā bija 14 000 salīdzinājumā ar nepieredzēti lielu skaitu iepriekšējā pārskata periodā (18 000). Šī tendence ir redzama kopš 2022. gada sākuma, turklāt ir arī liels skaits ieceļotāju no Ukrainas.

⁵⁴ 2025. gada jūnija beigās bija iespējams aprēķināt izmantojuma koeficientu 25 dalībvalstīm. Dati, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu izmantojuma koeficientu, bija nepilnīgi attiecībā uz Somiju un Portugāli.

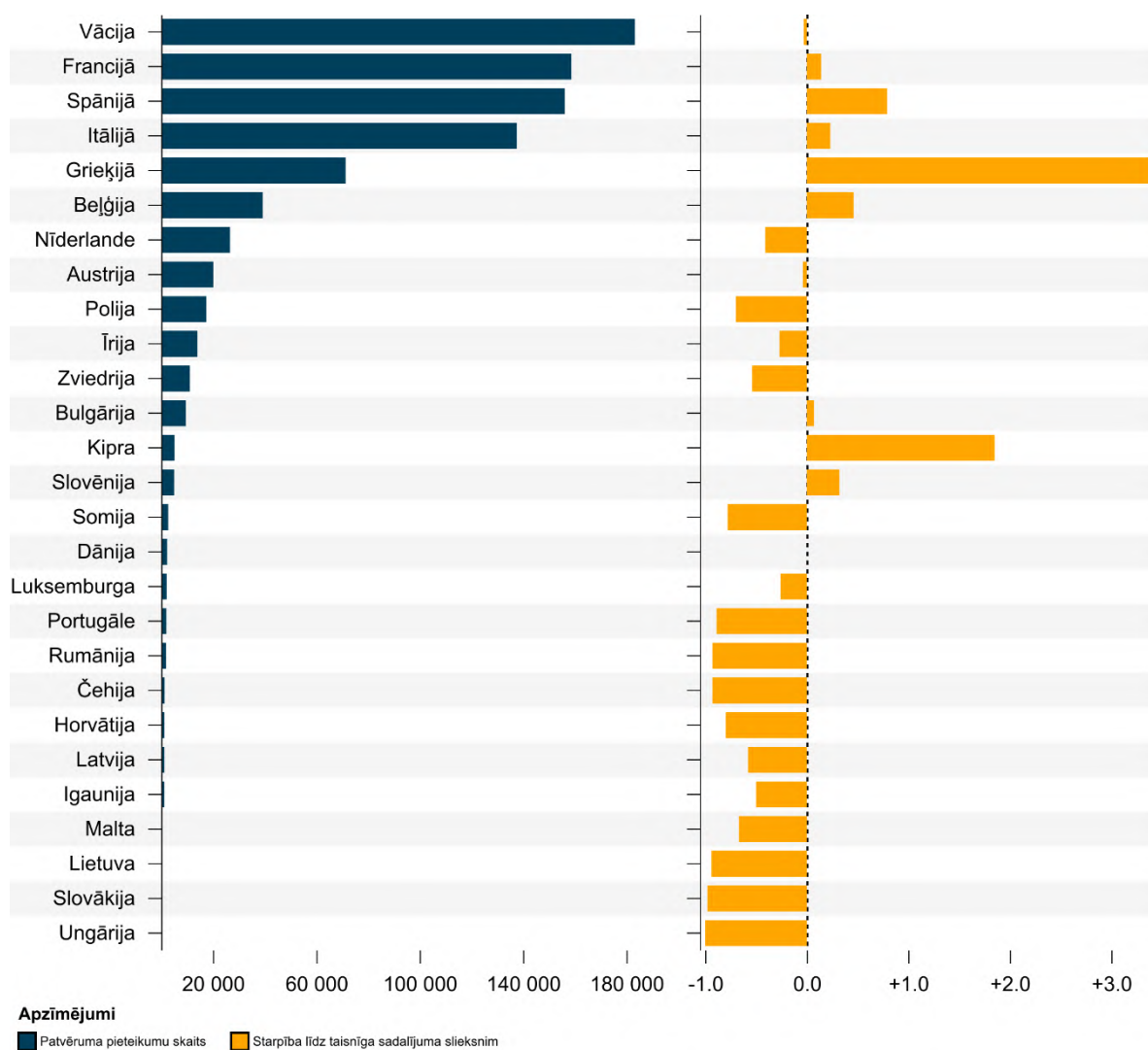
⁵⁵ Tas attiecas uz Beļģiju, Kipru, Horvātiju, Latviju, Lietuvu un Grieķiju.

⁵⁶ Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas analīzes pamatā ir *EUAA* dati.

⁵⁷ Atgriešanas analīze ir balstīta uz *Eurostat* datiem.

Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam dalībvalstis kopumā izdeva 478 000 izbraukšanas rīkojumu Eiropas Savienībā esošajiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir par 11 % vairāk salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam, galvenokārt tāpēc, ka kopā ar negatīviem patvēruma lēmumiem tika izdots vairāk izbraukšanas rīkojumu. Lielāko daļu rīkojumu izdeva Francija, Spānija un Vācija, savukārt Kipra izdeva visvairāk izbraukšanas rīkojumu attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu, un nākamajās vietās ierindojās **Grieķija un Horvātija**. Dalībvalstīs ievērojami atšķīrās tas, kādu trešo valstu valstspiederīgajiem tika izdoti izbraukšanas rīkojumi⁵⁸.

6. attēls. Atgriešanas rīkojumu un atgriezto trešo valstu valstspiederīgo skaits katrā dalībvalstī

⁵⁸ Francija lielāko daļu izbraukšanas rīkojumu izdeva Alžīrijas, Tunisijas un Marokas valstspiederīgajiem, Spānija – Mali, Senegālas un Alžīrijas valstspiederīgajiem, bet Vācija – Sīrijas, Turcijas un Afganistānas valstspiederīgajiem. Kipra lielāko daļu izbraukšanas rīkojumu izdeva Sīrijas, Kongo Demokrātiskās Republikas un Nigērijas valstspiederīgajiem, Grieķija – Afganistānas, Sīrijas un Albānijas valstspiederīgajiem un Horvātija – Turcijas, Nepālas un Bosnijas un Hercegovinas valstspiederīgajiem.

115 000 trešo valstu valstspiederīgo, kas dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, tika sekmīgi atgriezti trešās valstīs. Vairāk nekā pusi atgriešanas gadījumu īstenoja tikai piecas dalībvalstis (Vācija, Francija, Zviedrija, Kipra un Polija). Tas ir par 20 % vairāk nekā laikposmā no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam. Tomēr **kopējais atgriešanas rādītājs joprojām ir zems, kā rezultātā ES teritorijā aizkavējas pārmērīgi daudz personu, kurām ir izdots izbraukšanas rīkojums**⁵⁹. Lielākā daļa personu, kurām tika izdots izbraukšanas rīkojums, bija Alžīrijas, Marokas, Sīrijas, Turcijas un Afganistānas valstspiederīgie, un Sīrijas valstspiederīgo skaits palielinājās par 14 %. Atgrieztās personas galvenokārt bija Gruzijas, Turcijas, Albānijas, Moldovas un Kolumbijas valstspiederīgie. Tas liecina, ka valstis, kuras ir izdevušas visvairāk izbraukšanas rīkojumu trešo valstu valstspiederīgajiem, neatbilst valstīm, kurās ir vislielākais izpildīto atgriešanas rīkojumu skaits, izņemot Turciju. Vairāk nekā puse no visiem atgriešanas gadījumiem bija brīvprātīgi, kas ir pieaugoša tendence. Lai gan pastāvīgie centieni atpakaļuzņemšanas jomā saskaņā ar Vīzu kodeksa 25.a panta mehānismu un ES atgriešanas koordinators mērķtiecīgās darbības attiecībā uz prioritārām trešām valstīm jau ir devušas rezultātus, it īpaši attiecībā uz galvenajām trešām valstīm, piemēram, Bangladešu, Irāku un Etiopiju⁶⁰, **konkrēti šķēršļi joprojām kavē atgriešanu**. Joprojām ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis papildinātu atgriešanas rīkojumus, izdodot atpakaļuzņemšanas pieprasījumus attiecīgajām trešām valstīm, un sistemātiski pieprasītu pagaidu ceļošanas dokumentus personām ar apstiprinātu valstspiederību⁶¹. Šengenas 2024. gada tematiskajā izvērtēšanā tika konstatēts progress valstu atgriešanas sistēmu izstrādē, lai arī procesa galvenajos posmos⁶² joprojām ir neefektīvi elementi, kas ietekmē neatļautu pārvietošanos, kā liecina atgriešanas brīdinājumi Šengenas Informācijas sistēmā (SIS)⁶³.

Ir jāturpina centieni izveidot kopēju ES atgriešanas sistēmu apvienojumā ar efektīvāku sadarbību ar trešām valstīm. Ierosinātā Atgriešanas regula⁶⁴ palīdzēs risināt šos jautājumus un

⁵⁹ ES līmeņa atgriešanas rādītājs pārskata periodā bija 24 %.

⁶⁰ Vīzu kodeksa 25.a pantā paredzētais mehānisms veicināja labvēlīgu dinamiku un konkrētu progresu attiecībās ar trešām valstīm. Atgriešanās rādītājs attiecībā uz Bangladešu palielinājās no 9 % 2023. gadā līdz 17 % 2024. gadā, bet uz Irāku – no 14 % līdz 31 %. Arī Etiopijā, kur 2024. gada aprīlī tika pieņemti vīzu pasākumi, atgriešanas rādītājs 2024. gadā palielinājās (13 % salīdzinājumā ar 11 % 2023. gadā), kā arī dalībvalstis aktīvāk pieprasīja Etiopijai uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos (vairāk nekā četras reizes lielāks atpakaļuzņemšanas pieprasījumu skaits 2024. gadā salīdzinājumā ar 2023. gadu). Mērķorientētas atgriešanas darbības attiecībā uz prioritārām trešām valstīm, ko ierosināja ES atgriešanas koordinators, nodrošināja mērķtiecību un saskaņotību visās ES līmeņa darbībās, pārsniedzot 25 % izaugsmes mērķi attiecībā uz vairākām trešām valstīm.

⁶¹ Saskaņā ar *Frontex* paziņotajiem datiem dalībvalstis iesniedza mazāk identifikācijas un pagaidu ceļošanas dokumentu pieprasījumu (-6 % jeb 68 908 pieprasījumi salīdzinājumā ar 73 449 pieprasījumiem iepriekšējā pārskata periodā).

⁶² Tas ietver grūtības nodrošināt raitu atgriešanas procesu, jo galvenajos posmos, arī pārsūdzības sistēmā, efektīvā pirmsatgriešanas identifikācijā un pietiekamā atgriešanās pienākuma izpildes uzraudzībā ir trūkumi. Šengenas 2024. gada tematiskā izvērtēšana arī parādīja, ka ir jāuzlabo atgriešanas brīdinājumu operatīvā īstenošana Šengenas Informācijas sistēmā, ko veic visas valstu iestādes, lai panāktu efektīvāku lēmumu pieņemšanu atgriešanas procedūrās.

⁶³ Pārskata periodā gandrīz 54 600 personu, uz kurām attiecas SIS atgriešanas brīdinājumi, tika identificētas citās dalībvalstīs, nevis tajā, kas izveidoja brīdinājumu ("SIS atbilstes"). No minētajām personām aptuveni 33 600 bija trešo valstu valstspiederīgie, kas tika atklāti pārbaudēs teritorijā, savukārt aptuveni 16 500 personu tika pārtvertas robežpārbaudēs, tām izceļojot no ES caur dalībvalsti, kas nav brīdinājuma izdevēja dalībvalsts.

⁶⁴ COM(2025) 101 final.

nodrošināt, ka atgriešana var veicināt ES migrācijas un patvēruma politikas vispārējo mērķu sasniegšanu. Eiropas Parlaments un Padome tiek aicināti ātri pieņemt šo reformu.

b. Prognozes nākamajam gadam un informācija par sagatavotības līmeni Eiropas Savienībā

Komisijas ierosinātās **solidaritātes rezerves** mērķis ir apmierināt to dalībvalstu vajadzības, kuras Komisijas lēmumā identificētas kā valstis, kuras skar migrācijas spiediens. Saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 12. pantu Komisijai, apzinot minētās vajadzības, būtu jāņem vērā šā ziņojuma galvenie konstatējumi, arī iepriekšējo tendenču ietekme uz attiecīgajām dalībvalstīm un prognoze nākamajam gadam⁶⁵. Šī stratēģiskā aina ir kā agrīnās brīdināšanas instruments Eiropas Savienībai, un tas palīdz prognozēt iespējamās norises migrācijas jomā un noteikt, kā tās varētu ietekmēt migrācijas spiediena skarto dalībvalstu vajadzības un Eiropas Savienības vajadzības kopumā.

Prognozes pamatā ir metodika, ko izstrādājis Komisijas zinātniskais dienests – Kopīgais pētniecības centrs (*JRC*) –, un tā tika testēta ES migrācijas sagatavotības un krīzes plāna tīklā.

Prognoze liecina, ka kopumā **2026. gadā neatbilstīgas iecelšanas gadījumu skaits ES līmenī salīdzinājumā ar 2024. gadu**⁶⁶ varētu samazināties visos galvenajos migrācijas maršrutos atbilstoši lejupejošajai tendencei, kas jau novērota 2025. gada pirmajā pusē. Paredzamais samazinājums cita starpā izriet no ES spēcīgās mijiedarbības ar galvenajām izcelsmes un tranzīta valstīm, pastiprinātām patvēruma un robežu aizsardzības sistēmām un pastiprinātās rīcības pret migrantu kontrabandas tīkliem gan ES, gan trešās valstīs. Paredzams, ka **Vidusjūras centrālās daļas maršruts** arī turpmāk būs visaktīvākais maršruts, tomēr tiek prognozēts, ka kopējais skaits salīdzinājumā ar 2024. gadu stabilizēsies vai turpinās samazināties. Šī tendence atspoguļo ietekmi, ko rada pastiprināta sadarbība ar partnervalstīm Ziemeļāfrikā un plašākā reģionā. Līdzīga dinamika ir gaidāma **Vidusjūras rietumdaļas un Atlantijas okeāna maršrutos**, kur spēcīgie centieni uzraudzīt izbraukšanas vietas un likvidēt kontrabandas tīklus sniedz rezultātus. **Vidusjūras austrumdaļas maršrutā** norises lielā mērā būs atkarīgas no situācijas attīstības Tuvajos Austrumos, arī no jaunizveidotiem apakšmaršrutiem, tomēr vispārējā perspektīva liecina par to, ka turpināsies lejupejošā tendence, kas sākās jau 2024. gada beigās un ko veido reģionālās dinamikas maiņa un noteiktu valstu valstspiederīgo mazāka klātbūtne. Paredzams, ka arī **Rietumbalkānu maršrutā** samazināsies iecelotāju skaits, ko veicinās arī efektīvāka kontrabandas tīklu likvidēšana un ciešāka sadarbība starp šo reģionu, dalībvalstīm un ES aģentūrām. Attiecībā uz **austrumu robežas maršrutu** Krievija un Baltkrievija, visticamāk, turpinās centienus izmantot migrāciju kā ieroci pret ES, tomēr paredzams, ka pastiprināta robežu pārvaldība vēl vairāk samazinās nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaitu. Visbeidzot, paredzams, ka situācija, kas saistīta ar nelikumīgu izceļošanu **Lamanša jūras šauruma maršrutā**, joprojām būs sarežģīta, lai gan

⁶⁵Dokuments SWD(2025) 791, “Projection pursuant to Article 9(3)(b) of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council for the year 2026” (“Prognoze 2026. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 9. panta 3. punkta b) apakšpunktu”), klasificēts kā “RESTREINT UE/EU RESTRICTED”.

⁶⁶ Tā kā ziņojuma pieņemšanas laikā dati par visu 2025. gadu nav pieejami, tiek izmantoti 2024. gada dati kā jaunākais un pilnīgākais gada atsaucē punkts, lai kontekstualizētu prognozi nākamajam 2026. gadam. Tomēr šajā analīzē ir pilnībā ņemta vērā 2025. gadā novērotā tendence.

tiek sagaidīts, ka valsts pasākumi Francijā un turpmāka sadarbība ar Apvienoto Karalisti ierobežos vai samazinās izceļošanu.

Paredzams, ka 2024. gadā un 2025. gada pirmajā pusē novērotā **lejupejošā tendence attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikumiem** turpināsies arī 2026. gadā.

Attiecībā uz pagaidu aizsardzību jānorāda, ka Krievijas neselektīvais agresijas karš pret Ukrainu 2026. gadā turpinās radīt **aizsardzības vajadzības Ukrainas valstspiederīgajiem**. Reģistrācija pagaidu aizsardzības saņemšanai turpināsies, bet mazākā apjomā nekā iepriekšējos gados.

Tā kā migrācijas **dinamika pēc būtības joprojām ir neskaidra, joprojām svarīgi ir centieni stiprināt** sagatavotību un ārkārtas rīcības plānošanu dalībvalstīs un ES. Pienācīga ārkārtas rīcības plānošana ir svarīgs **labi sagatavotas patvēruma, uzņemšanas un migrācijas sistēmas** komponents, jo tā uzlabo noturību un gatavību ātri un efektīvi reaģēt uz izmaiņām migrācijas situācijā, vienlaikus nodrošinot individuālo tiesību un vajadzību ievērošanu.

Pienākumi attiecībā uz **ārkārtas rīcības plānošanu** ir iestrādāti ES tiesību aktos⁶⁷. Lai gan lielākajā daļā dalībvalstu ir izstrādāti ārkārtas rīcības plāni dažādās migrācijas pārvaldības jomās, joprojām pastāv nepilnības. Kopumā ES un dalībvalstu sagatavotības līmeni migrācijas pārvaldības jomā labvēlīgi ietekmē paktā ieviesto jauno noteikumu īstenošana. Gandrīz visas dalībvalstis pieņēma savus ārkārtas rīcības plānus uzņemšanas un patvēruma jomā un par tiem paziņoja Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai (EUAA)⁶⁸, lai gan tiem ir dažādi pabeigtības līmeņi (sīkāku informāciju skatīt pielikumā). Kopš 2019. gada dalībvalstīm ir jāizstrādā un jāpieņem valsts **ārkārtas rīcības plāns robežu pārvaldības un atgriešanas jomā**⁶⁹. *Frontex* 2024. gadā veiktā neaizsargātības novērtējuma rezultāti liecina, ka lielākā daļa dalībvalstu ziņo, ka ir ieviesušas attiecīgus ārkārtas rīcības plānus robežu pārvaldības jomā, lai gan pastāv dažas nepilnības, kā uzsvērts arī Šengenas izvērtējumos. Turklāt 2024. gada tematiskajā izvērtējumā par atgriešanas efektivitāti tika atklāti būtiski trūkumi valstu ārkārtas rīcības plānošanā, jo lielākajai daļai dalībvalstu nebija īpašu ārkārtas rīcības plānu attiecībā uz atgriešanas operācijām, neraugoties uz šādu prasību, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 13. novembra Regulas (ES) 2019/1896 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi 9. panta 3. punktā.

ES līmenī ES aģentūras ir gatavas sniegt operatīvo atbalstu dalībvalstīm pēkšņa migrācijas plūsmu pieauguma gadījumā. ES migrācijas sagatavotības un krīzes plāna tīklam, ko vada Komisija, joprojām ir būtiska nozīme kopīgas situācijas ainas, agrīnās brīdināšanas un

⁶⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību un ar ko groza Regulas (ES) 2021/1147 un (ES) 2021/1060 un atceļ Regulu (ES) Nr. 604/2013; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai; Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1359 (2024. gada 14. maijs), ar ko risina krīzes un nepārvaramas varas situācijas migrācijas un patvēruma jomā un groza Regulu (ES) 2021/1147 (OV L, 2024/1359, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 (OV L 295, 14.11.2019., 1.–131. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2303 (2021. gada 15. decembris) par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 439/2010 (OV L 468, 30.12.2021., 1.–54. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

⁶⁸ Izņemot Ungāriju un Poliju.

⁶⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi (OV L 295, 14.11.2019., 1.–131. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

prognozēšanas nodrošināšanā, lai atbalstītu labāku sagatavotību. Tīklā ir izveidota īpaša apakšgrupa ārkārtas rīcības plānošanai.

IV. Vispārējās migrācijas situācijas, migrācijas spiediena, migrācijas spiediena riska vai ievērojamas migrācijas situācijas novērtējums

Pamatojoties uz šajā ziņojumā sniegto informāciju, Komisija novērtēja, kuras dalībvalstis saskārās ar nesamērīgiem pienākumiem, ņemot vērā vispārējo migrācijas situāciju ES. Tajā pašā laikā Komisija ierosina Padomei, kāds kopējais solidaritātes ieguldījumu daudzums ir vajadzīgs solidaritātes rezervei ES līmenī, lai līdzsvaroti un efektīvi risinātu migrācijas situāciju nākamajā gadā.

Ņemot vērā šajā ziņojumā izklāstītās tendences pārskata periodā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam un metodiku, Komisijas lēmumā tika noteikts, ka, apkopojot un novērtējot attiecīgos kvantitatīvos un kvalitatīvos datus un informāciju attiecībā pret vispārējo situāciju ES, var secināt, ka **Grieķiju** un **Kipru** skar migrācijas spiediens. Turklāt Komisijas lēmumā tika noteikts, ka **Itāliju** un **Spāniju** skar migrācijas spiediens, jo tās saskaras ar tik lielu skaitu ieceļotāju saistībā ar atkārtoti notiekošu izkāpšanu krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām, ka tas rada nesamērīgus pienākumus salīdzinājumā ar vispārējo situāciju ES pat labi sagatavotā patvēruma, uzņemšanas un migrācijas sistēmā.

Lai gan tendences kopumā saglabājās stabilas salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam, **Grieķija** saskārās ar nesamērīgiem pienākumiem salīdzinājumā ar vispārējo situāciju ES, it īpaši saistībā ar NRG skaitu (vairāk nekā 60 000) un starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu (vairāk nekā 70 000). Tie bija visaugstākie rādītāji ES līmenī attiecībā pret IKP un iedzīvotāju skaitu. Grieķijā reģistrēts arī lielākais starptautiskās aizsardzības piešķiršanas lēmumu skaits attiecībā pret IKP un iedzīvotāju skaitu, laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam sasniedzot gandrīz 32 000. Grieķija bija valsts, kura attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu izdeva otro lielāko izbraukšanas rīkojumu skaitu (vairāk nekā 30 000), bet analizētajā laikposmā tika atgriezti tikai 5400 trešo valstu valstspiederīgie.

Lai gan migrācijas un patvēruma situācija salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam uzlabojās, **Kipra** joprojām saskārās ar nesamērīgiem pienākumiem salīdzinājumā ar vispārējo situāciju ES, it īpaši saistībā ar NRG, starptautiskās aizsardzības pieteikumiem un pagaidu aizsardzības reģistrāciju. Lai gan NRG skaits (gandrīz 3000) ievērojami samazinājās, ieceļotāju skaits joprojām radīja slogu Kipras patvēruma un migrācijas sistēmai, jo NRG jomā Kipra ierindojās starp trim galvenajām ES valstīm attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu. Kipra saņēma arī otro lielāko starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu ES (vairāk nekā 5000) attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu. Tāpat Kipra pieredzēja ievērojamu skaitu pagaidu aizsardzības reģistrācijas gadījumu (aptuveni 3500) attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu. Turklāt, lai gan to trešo valstu valstspiederīgo skaits, kuriem tika izdots izbraukšanas rīkojums (gandrīz 16 000 personu), salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam saglabājās stabils, pēc izbraukšanas rīkojuma izdošanas tika atgriezti divreiz vairāk trešo valstu valstspiederīgo (gandrīz 10 000) salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam (gandrīz 5000).

Itālijā un **Spānijā** to ieceļotāju īpatsvars un absolūtais skaits, kuri ir saistīti ar atkārtotu izkāpšanu krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām, bija tik liels, ka tas šīm valstīm

radīja nesamērīgus pienākumus salīdzinājumā ar vispārējo situāciju ES, jo vairāk nekā 80 % no gandrīz 97 000 personām, kam tika sniegta palīdzība meklēšanas un glābšanas operācijās, bija izkāpušas krastā šajās divās dalībvalstīs (apmēram 40 % katrā).

Tāpēc šīm četrām dalībvalstīm būs **piekļuve solidaritātes rezervei**, kad tiks sāкта Regulas (ES) 2024/1351 piemērošana.

Lai nodrošinātu līdzsvaru starp solidaritāti un taisnīgu atbildības sadalījumu un Regulas (ES) 2024/1351 darbību, minētās regulas 60. panta 3. punktā ir noteikts, ka ieguldītājām dalībvalstīm nav pienākuma īstenot solidaritātes solījumus attiecībā uz labuma guvēju dalībvalsti, ja Komisija attiecībā uz Regulas (ES) 2024/1351 III daļā izklāstītajiem atbildības noteikumiem minētajā labuma guvējā dalībvalstī ir konstatējusi **sistēmiskus trūkumus**, kas varētu nopietni nelabvēlīgi ietekmēt minētās regulas darbību.

Regulas (ES) 2024/1351 III daļā cita starpā ir noteikti pienākumi atbildīgajai dalībvalstij uzņemt atbildību un pieņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzējus un trešo valstu valstspiederīgos, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir reģistrēts citā dalībvalstī vai attiecībā uz kuriem cita dalībvalsts ir norādīta kā atbildīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1358, kā arī veikt minēto personu pārsūtīšanu, pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja pamattiesības Pamattiesību hartas nozīmē. Šie noteikumi ir saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Dublīnas III regulā, un aizstās minētās regulas noteikumus no to piemērošanas sākuma brīža.

Komisija līdz 2026. gada 12. jūlijam un vēlreiz līdz 2026. gada 15. oktobrim novērtēs, kā dalībvalstis piemēro atbildības noteikumus, un piemēros Regulas (ES) 2024/1351 60. panta 3. punkta ceturto daļu, ja kādā dalībvalstī tiks konstatēti sistēmiski trūkumi. Šajā novērtējumā īpaša uzmanība tiks pievērsta dalībvalstu savstarpējās sadarbības līmenim, arī aktīvai iesaistei attiecībā uz pārsūtīšanas atvieglošanu un progresīvai sadarbībai praktiskos un loģistikas jautājumos.

Pamatojoties uz šā ziņojuma konstatējumiem un metodiku, ņemot vērā visus attiecīgos kvantitatīvos un kvalitatīvos datus un informāciju, kā arī novērtējot to saistībā ar vispārējo situāciju ES, lēmumā ir arī noteikts, ka **Beļģija, Bulgārija, Vācija, Igaunija, Īrija, Francija, Horvātija, Latvija, Lietuva, Nīderlande, Polija un Somija** ir pakļautas migrācijas spiediena riskam.

Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam **Bulgārija** un **Horvātija** kā pirmās ieceļošanas valstis joprojām īpaši saskārās ar migrācijas plūsmu svārstībām Rietumbalkānu un Vidusjūras austrumdaļas maršrutos. Neatbilstīgo ieceļotāju skaita ievērojamais pieaugums gada laikā varētu novest pie tā, ka minēto valstu migrācijas un patvēruma sistēmām, kas jau ir noslogotas, tiek uzlikti nesamērīgi pienākumi. Lai gan **Bulgārijā** tika reģistrēts starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaita samazinājums salīdzinājumā ar laikposmu no 2023. gada jūlija līdz 2024. gada jūnijam, tā joprojām reģistrēja gandrīz 10 000 starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas ir ievērojams skaits attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu. Vienu piektdaļu no šiem pieteikumiem iesniedza nepavadīti nepilngadīgie, padarot Bulgāriju par dalībvalsti, kas saņem otro lielāko nepavadītu nepilngadīgo pieteikumu skaitu ES līmenī attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu. Bulgārijā (kas ir viena no vadošajām dalībvalstīm šajā jomā) arī reģistrēts liels un stabils pagaidu aizsardzības pieteikumu skaits attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu, proti, laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam valstī bija

vairāk nekā 21 000 jaunu reģistrācijas gadījumu. Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam **Horvātiju** ietekmēja NRG un ieceļošanas atteikumi. Horvātijā tika reģistrēti vairāk nekā 12 000 NRG, kas ir 76 % no kopējā neatbilstīgo ieceļotāju skaita Rietumbalkānu maršrutā un otrs lielākais NRG skaits ES attiecībā pret valsts IKP un iedzīvotāju skaitu. Horvātijā bija arī līdzīgs ieceļošanas atteikumu skaits, kas ir augstākais ES līmenī attiecībā pret valsts IKP un iedzīvotāju skaitu.

Tajā pašā laikā vairākas dalībvalstis reģistrēja lielu neatļautas pārvietošanās gadījumu skaitu, kas radīja īpašu spiedienu uz to patvēruma, migrācijas un uzņemšanas sistēmām. Problēmas, kas saistītas ar šādu neatļautu pārvietošanos, tiek risinātas, atzīstot iespēju šajos gadījumos piemērot **atbildības izlīdzināšanu**, kas ir solidaritātes ieguldījumu veids.

Laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam **Vācija** saskārās ar lielu neatļautas pārvietošanās gadījumu skaitu, ko veica starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji ES, kā rezultātā tika iesniegts liels starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits, kas ietekmēja tās patvēruma un uzņemšanas sistēmu. To vēl vairāk pastiprināja ne tikai lielākā pagaidu aizsardzības saņēmēju skaita uzņemšana ES, bet arī ļoti lielais starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits, kas tika saņemts pēdējo desmit gadu laikā. **Francija** arī saskārās ar lielu neatļautas pārvietošanās gadījumu skaitu, ko veica starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji ES, un pieaugošu nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaitu, personām izceļojot uz Apvienoto Karalisti, kas ietekmēja valsts patvēruma un uzņemšanas sistēmu. Arī **Nīderlandi** un **Beļģiju** ietekmēja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju neatļauta pārvietošanās, kas radīja slogu uzņemšanas sistēmām. **Īrija** arī ir saskārusies ar ilgstoši lielu starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu, un ievērojama daļa valstī ieceļo neatbilstīgi, galvenokārt šķērsojot Apvienotās Karalistes sauszemes robežu. Šis fakts, kā arī to cilvēku ievērojamais skaits, kuri saņem pagaidu aizsardzību, ietekmēja valsts patvēruma un uzņemšanas sistēmu.

Kā izklāstīts III iedaļā, Krievijas un Baltkrievijas darbības turpina ietekmēt migrācijas dinamiku pie austrumu robežas, it īpaši **Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā un Somijā**. Hibrīddraudī, kas saistīti ar migrācijas izmantošanu par ieroci, turpina radīt nopietnus migrācijas un drošības riskus, kas papildina neregulārus vardarbīgus incidentus un mēģinājumus šķērsot robežu. Reaģējot uz minēto valstu atbalstītajiem pastāvīgajiem mēģinājumiem migrāciju izmantot par ieroci, Igaunija pie robežas ar Krieviju pastiprināja robežu pārvaldības pasākumus, Latvija un Lietuva pastiprināja uzraudzības pasākumus pie robežas ar Baltkrieviju, Polija ir izveidojusi buferzonu gar savu robežu un uz laiku ierobežo tiesības pieteikties starptautiskajai aizsardzībai pie minētās robežas, taču tas neattiecas uz neaizsargātām grupām, un Somija 2023. gada novembrī slēdza robežšķērsošanas vietas ar Krieviju. Turpmāki Krievijas un Baltkrievijas mēģinājumi migrāciju izmantot par ieroci varētu uzlikt papildu slogu valstu robežu aizsardzības sistēmām, kas var radīt nesamērīgus pienākumus.

Šīm divpadsmit dalībvalstīm, kuras ir pakļautas migrācijas spiedienam, būs **prioritāra piekļuve pastāvīgajai ES migrācijas atbalsta rīkkopai**. Tajā pašā laikā, ja situācija šajās dalībvalstīs pasliktināsies, Komisija saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1351 būs gatava paātrinātā veidā atkārtoti izvērtēt to situāciju.

Pamatojoties uz ziņojumu un metodiku, Komisijas lēmumā arī noteikts, ka **Bulgārija, Čehija, Igaunija, Horvātija, Austrija un Polija** saskaras ar ievērojamu migrācijas slogu, ņemot vērā

pēdējo piecu gadu periodā (no 2020. gada 1. jūlija līdz 2025. gada 30. jūnijam) apkopoto un novērtēto kvantitatīvo un kvalitatīvo datu un informācijas kumulatīvo ietekmi.

Bulgārijā pēdējos piecos gados un it īpaši kopš 2022. gada pagaidu aizsardzības pieteikumu pieplūdums kopā ar salīdzinoši lielo starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaita īpatsvaru radīja slogu sistēmai, it īpaši tāpēc, ka Bulgārija relatīvā izteiksmē izdeva ievērojamu skaitu pozitīvu lēmumu un noraidījumu, kas radīja salīdzinoši lielu slogu atgriešanas sistēmai. **Horvātijā** pēdējo piecu gadu laikā slogs atgriešanas sistēmai attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaita īpatsvaru būtiski ietekmēja valsts spējas, turklāt jāņem vērā Horvātijas pienākumi, ar kuriem tā saskārās pie ārējās robežas, it īpaši tāpēc, ka Horvātijā relatīvā izteiksmē izdeva lielu skaitu ieceļošanas atteikumu un pēdējā laikā ir piedzīvojusi salīdzinoši lielu NRG skaitu, jo reģionā pieaug migrantu kontrabandas darbības.

Kopš Krievijas agresijas kara pret Ukrainu sākuma **Polijā** un **Čehijā** ir reģistrēts viens no ES augstākajiem pagaidu aizsardzības reģistrācijas gadījumiem attiecībā pret to IKP un iedzīvotāju skaitu. Tas ir izraisījis integrācijas problēmas un kopš 2022. gada rada ievērojamu slogu minēto dalībvalstu migrācijas, patvēruma un robežu pārvaldības sistēmām. **Igaunijā** attiecībā pret tās IKP un iedzīvotāju skaitu ir reģistrēts liels pagaidu aizsardzības reģistrācijas gadījumu skaits, kā arī ievērojams skaits starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kā rezultātā pēdējos piecos gados ir pieņemts liels skaits pozitīvu lēmumu.

Pēdējo piecu gadu laikā **Austrija** ir saņēmusi daudz starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Lai gan to skaits laikposmā no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam salīdzinājumā ar iepriekšējo 12 mēnešu periodu ir samazinājies, kopējais starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits un no tā izrietošais pozitīvo lēmumu skaits piecu gadu laikā ir kumulatīvi ietekmējis tās migrācijas, uzņemšanas un patvēruma sistēmas kapacitāti.

Šīm dalībvalstīm būs iespēja **lūgt Padomei pilnībā vai daļēji atskaitīt** to solidaritātes ieguldījumus nākamajam gadam.

V. Secinājums

Stabilais progress visu pakta komponentu īstenošanā valstu un ES līmenī, neatbilstīgas ieceļošanas samazināšanās tendence un prognozes nākamajam gadam, kā arī pozitīvie rezultāti, kas gūti pastāvīgā sadarbībā ar partnervalstīm, ir stabils pamats sakārtotai, taisnīgai un stingrai migrācijas un patvēruma pārvaldībai.

Pilnībā izmantojot pakta jauno tiesisko un darbības satvaru, var vēl vairāk mazināt spiedienu uz dalībvalstīm, samazināt neatļautu pārvietošanos, palielināt vispārējo efektivitāti, samazināt neizskatīto lietu skaitu un mazināt slogu dalībvalstu administratīvajām un operatīvajām struktūrām. Tajā pašā laikā joprojām pastāv dažas problēmas saistībā ar pakta īstenošanu, un Komisija kopā ar attiecīgajām ES aģentūrām turpinās sniegt atbalstu dalībvalstīm.

Mūsu centienus var veicināt arī Komisijas vēl nepieņemto priekšlikumu ātra pieņemšana, arī par kopīgu Eiropas atgriešanas sistēmu un Savienības sarakstu ar drošām izcelsmes valstīm. Komisija turpinās darbu, lai stiprinātu visaptverošas partnerības ar partnervalstīm, stratēģiski iesaistoties reģionālā un globālā līmenī un izstrādājot pārdomātas dažādu politikas jomu sviras, lai veicinātu labāku sadarbību migrācijas jomā.

Attiecībā uz pakta īstenošanu ir jāturpina kopīgi un līdzsvaroti pilnveidot solidaritāti un taisnīgu atbildības sadalījumu. Pirmā ikgadējā migrācijas pārvaldības cikla sākums ir svarīgs

solis, lai sagatavotu pamatu jaunā solidaritātes mehānisma darbības uzsākšanai. Pamatojoties uz ziņojumu, Komisijas lēmumu un Komisijas priekšlikumu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi, Padomei 15 dienu laikā būtu jāpasauk augsta līmeņa ES solidaritātes forums, lai vienotos par solidaritātes rezerves lielumu un to, kā katra dalībvalsts tajā sniegs ieguldījumu. Komisija ir gatava atbalstīt Padomi visā šajā procesā. ES solidaritātes koordinators sasauks arī tehniskā līmeņa ES solidaritātes forumu, lai īstenotu solidaritātes mehānismu starp dalībvalstīm un ar identificētajiem ieguldījumiem apmierinātu solidaritātes vajadzības pirms pakta piemērošanas sākuma 2026. gada vidū.

Komisija 2026. gada martā vēlreiz ziņos par progresu, kas panākts pakta īstenošanā, pirms tā piemērošanas sākuma. Komisija arī izstrādās ilgtermiņa Eiropas patvēruma un migrācijas pārvaldības stratēģiju, kurā būs izklāstīts augsta līmeņa politikas un darbības ceļvedis kopējai sistēmai, kas būtu stabila un pielāgojama strauji mainīgiem apstākļiem.